

RUH MADDE

Cilt : 6 - Sayı : 61 - Şubat 1965

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Dr. Ata Atalay
Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Afif Yesari
Salih Öge
Erol Sevil
Azime N.
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Ahmet Kip
Ali Erman
Suvar Köseraif

İdarehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Billürce
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

Abone ücreti
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

**Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :**
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

insanlar vardır; kendi elleriyle edindiklerine sarsılmaz bağlarla bağlanmışlardır. Bunları yıkılmaz görürler ve kendilerini bu çok önem verdikleri putlardan ayıracaklara düşman kesilirler.

insanlar vardır; hayrı isterler; ve bu hayrı bir takım münakaşasını yapmadıkları emirlerde görürler. Bu emirler onların dogmatik inançlarıdır ve onlara uydukça kendilerinin var olabileceklerine inanırlar. Uydukça gururlanırlar ve kendilerini şerefli, muteber, makbul hissederler.

İnsanlar vardır; ayaklarının altındaki dünya sallanmıştır; bunaltı içindedirler. Karşılaştıkları her şey ıstırap verici, mânasız ve haince gelir onlara. Ellerindekine güvenleri kalmamıştır; yeni bir şey de yoktur onlar için.

insanlar vardır; acayip bir durum içindedirler. Suçlu ararken kendilerini bulmuşlardır.

Musa Tur'a çıkarken bir ses işitti: «Bize en adi canlıyı getir» diyorlardı. Aradı, aradı; bir uyuz köpek buldu. Kuşağını hayvancığın boynuna geçirerek sarp dağ yollarına yöneldi. Bir de geriye baktı ki, köpek sicim gibi göz yaşları döküyor. O zaman anladı ve kuşağını kendi boynuna dolayıp ses işittiği yere döndü. Ve şöyle dedi: «Hayatta en adi mahlûk benim.»

Oyle yollar vardır ki oralarda yürürken ayak-kaplar çıkartılır atılır. Bu, bencilliğin pis elbiselelerinden soyunulan yerlerdir. Burada saygı içinde olmalıyız; zira sevgi içinde olacağız ve burada ayrılıp kaybedeceğimiz sahte değer hükümleri ve pis menfaatçiliğimizdir. Bulacağımız sevgi, mekân ve zamanla mahdût ve ayrılıklardan müteessir olacak bir şey değildir.

Yeni fikirlerin doğum sancıları vardır. Bunlar saf ve bakir olanların kendilerini ve başkalarını da hayrete düşüren mucizeler gibidir. Putperestleri, şekilperestleri duygusuz bırakırken, hükümlere körü körüne sarılanları da ürkütür ve bir düzensizlik ve isyan karşısında bulduklarını zannettirir. Fakat çocuk doğmuştur ve ortadadır. Kendisi varlığının delili ve isbatıdır.

Buna İsanın doğumu deyin, sevgi deyin, diğerbinlik deyin, vicdan'ın uyanışı deyin.. Ve bununla herşey bitmiş değil, ancak yeni başlamak üzeredir.

BEDRİ RUHSELMAN

Yazan: Feridun TEPEKÖY

Bedri Ruhselman, bütün hayatı boyunca, müteâl şahsiyetinden bağıl şuuruna aksettirdiği üstün bilgilerin tam fiil halinde tezahür etmesini başarmış ve vazife bilgisi idrakine ulaşmış nadir bir şahsiyettir.

Şuurlu vazife idrakinin bilgilerinden beslenen fiiller kaderini, hayatının plân kadrosuna dahil etmesini mümkün kılacak liyakate ulaşmış büyük bir cehtkârdır.

Derin bir tetkik ve araştırma mahsulü olan ilmî faaliyeti, insanlığı daha üstün bir realitenin basamaklarına ulaştırarak değerler taşımaktadır. Vaz'ettiği ahlâkî prensipler, ruhun kâinattaki mevkii ile tekâmülünün icaplarına ait bilgilerle birlikte geniş ufuklu sentetik bir görüşle açıklandığından, dogmatik inanç ve empozisyonlardan sıyrılmış

Bizler, beşeri düşüncelerimizle birbirimizi değerlendirirken hep alışılmış kıymet hükümlerinden istifade eder ve adeta bu etiketleri birbirimize yapıştırdığımız zaman rahat ederiz. Ama hangi insan vardır ki, bütün hayatı bu alışılmış hükümlerle izah edilsin, kaldı ki, öyle insanlar da vardır ki, olmuştur ki, bunlar bu etiketlere hiç sığmamışlar, bizler de onları zaman gelinceye kadar anlayamamışızdır.

mış bulunan insanlığın idrakine çarpacak bir berraklık kazanmıştır.

Müşahede, tahlil, tenkit, muhakeme, akıl ve mantık süzgeci, sentez ve iman, onun araştırma ve çalışma metod ve prensibinin unsurları arasında yer almıştır. Bu suretle üstün plânlardan verilmiş üstün bilgileri kıymetlendirmiş, benimsemiş ve insanlığa hediye etmesini de büyük bir vukuf ile başarmıştır.

Vaz'ettiği bilgiler arasında; Allahın mutlaklığı, ruhun ebediliği, tekâmülün zaruret ve sonsuzluğu, reenkarnasyonun gerçekte olduğu, hürriyet ve mes'uliyetin mevcudiyeti, mukadderatımızın dünya icaplarının neler olduğu, illî esaslara dayanan bir kâinat nizanının ve yüksek idareci plânların zarureti zikredilebilir.

Şüphesiz ki, daha da evvel bir çok araştırmacılar tarafından, ölüm ötesi hayat hakkında birçok bilgiler toplanmıştı. Ayrıca, kitabî dinlerde de aynı mevzu ile alakalı bilgi ve sembollere raslanmaktadır. Fakat, bütün bu bilgileri üstün plânlardan alınan tebligat ile karşılaştırıp ilmî bir zihniyet ve çalışma ile sentetik bir görüş altında kıymetlendirmesini bilen ve insanlığın istifadesine sunan insan, şüphesizdir ki Ruhselman olmuştur.

Bedri Ruhselman, her şeyden evvel üstün bir ahlâk ve iman sahibi vazifesinas bir ilim adamıdır. Bunun neticesi olarak ta, yapıcı bir araştırma, yapıcı bir şüphecilik i-

çinde bilgi ve muhakemesine dayanarak seçtiği vazifesinin yolunda yılmadan, şaşırmadan ilerlemek kudretine sahip olmuş eşsiz bir insandı. Alınan tebligatın, bilgi ve tahlil süzgecinden geçirilerek bilgiye dayanan bir inanç halinin teessüsü için gayret sarfedilmesi zaruretini de gene onun ortaya koyduğu bilgilerle öğrenmiş bulunuyoruz.

Bedri Ruhselman, titiz ve uzak görüşlü bir araştırmacı idi. Bir vazifenin ifası hususunda ise hiç bir müsamaha ve mâni tanımayan granit taşı kadar sert ve icabında da bir kuş tüyü kadar yumuşak olmasını bilen, bildiğini bildiği gibi yapmaktan bigûna pervaya etmeyen bir şahsiyet ve otorite sahibiydi. Onun için, his ve vicdan plânının icapları, yerlerini vazife şuuru idrakine tamamiyle terketmiş bulunuyordu.

Demek ki, bilen ve bildiğine göre icabını yerine getiren tam iman sahibi bir şahsiyete sahipti.

İçinde bulunduğu üstün idrak kademesinde, vazifenin ifası karşısında herhangi bir şekilde taviz vermeğe, onun için ne imkân ve ne de mahal vardı.

Fedekârlık, his ve vicdan kademesinin bir realitesidir. Vazife insanının fedakârlıktan bahsetmesi ise imkânsızdır. Vazife uğruna nelerin yapılması gerekiyorsa onların sadece yerine getirilmesi matluptur.

Bedri Ruhselman, insanlığın yönelmesi lâzım gelen hedefi işaret etmiştir. Biz bu hedefi kısaca şöyle ifade edebiliriz :

Bilgi aşkı, iman aşkı, vazife aşkı, hakikat aşkı, kendi egosu dışına taşmak aşkı, varlık sevgisine yönelme aşkı, yardım ve hizmet vazifesi idrakine yetişmek aşkı...

Bedri Ruhselmanın dünya şahsiyetini de kendimize göre şöylece çizmemiz kabildir! Dürüst, samimî, prensiplere sadık, ciddi, vakûr, azimkâr, imanlı, merhametli, cehitkâr, tecrübeci, araştırmacı, filozof, tatbikatçı, ilimci, bilgiye hürmetkâr, tolerans sahibi, vazifeshinâs ve bilhassa yüksek bedensiz idarecilerin tereddütsüz itimat ve sevgisini kazanmış faziletli bir yardımcı...

Hayatı, insanlara, bilgi, fazilet, sevgi ve vazifenin ne olduğunu ve nasıl yapılması lâzım geldiğini gösteren ibretlerle dolu idi.

Bedri Ruhselman, insanlığın içinde bocaladığı çeşitli iyi veya kötü davranışlarını topyekûn içine alan tek bir bilgi mabedinin inşasını temelinden çatısına kadar üzerine almış ve başarmış bir vazifelidir.

Bu öyle bir kubbedir ki, bunun altında bütün dinler, bütün ideolojiler, bütün insan davranışları, bütün niyetler adeta bir pota içinde eritilmişçesine tek bir mâna ve şumûl kazanmaktadır.

Bedri Ruhselmanın ateşlediği bilgi, iman ve sevgi meş'alesinin aydınlatacağı yolda yürüyebilmek cehit ve kudretini gösterenler mutlu kişiler olacaktır.

Bilgi, idrak ve şuur temeline dayanan hizmet vazifelisi olabilmenin, insanlığın kaderi icaplarının bir neticesi olduğunu sezmeğe çalışmak zamanı artık gelmiştir.

Bedri Ruhselmanın, doğma, empozisyon ve sembollerden uzak, tam bir açıklık içinde, üstün bilgiye dayanan iman ile, dünya üzerindeki bütün düşüncelerin ve bütün dinlerin beşeriyeti tek bir hakikat ve hedefe yönelten vasıtalar olduğunu, birleştirici bir prensiple bir bilgi çatısı altında toplamağa çalışarak, insanlığı sevgi ve vazife idrakine yöneltip yüceltmek üzere bir irşat ve hizmet vazifelisi olarak, dünya plânında vazifelenmiş seçkin bir varlık olduğunu söyleyerek sözlerimizi bitirmek istiyoruz.

OKUYUCULARA BİLDİRİ :

Bedri Ruhselman'ın "RUH ve KÂİNAT" isimli kitabına sahip olup ta satmak isteyen okuyucularımızın, bu eseri okumak ihtiyacını duyan ve piyasada mevcudu kalmadığından temin edemiyen diğer okurlarımıza duyurmak üzere, adreslerini bize bildirmelerini rica ediyoruz.

RUH ve MADDE

Vazife Bilgisi Sezişine Giriş

"RUH ve KAINAT" Temmuz - 1953

Yazan: BEDRI RUHSELMAN

Uzun senelerdenberi devam edegelmekte olan ruhi tetkiklerimiz neticesinde, varlıkların dünyamızda mümkün tekâmül safhaları arasında gezdik, dolaştık. Ve bilhassa insan üstüne doğru yönelen tekâmül yollarının kıymetli ve lüzumlu bilgilerinden bir cüz'ünü kendi liyakat ve kudretimiz derecesinde sezdik. Ve bu sezgimiz, varlıkların tekâmül-lerindeki vazife ve vazife şümülû bilgisi realitesinin başlangıç hududuna ulaştı. Bu hususta tebarüz ettirilmesi beklenen hakikatler elbette böyle bir makale veya bir kaç sözle aydınlığa çıkarılamaz. Şu halde bu yazı, tekâmülün derin ve şümüllü bir bahsini teşkil eden bu mühim mevzua ancak bir başlangıç olacaktır. Demek ki, bundan sonraki ve bilhassa tekâmül bahsine müteallik yazılarımızın ve konuşmalarımızın fikir çekirdeğini hep bu esasî tema, yani vazife bilgisi ile vazife şümülû bilgisine ait düşünceler teşkil edecektir.

Gerek son zamanlara kadar kıymetli ruh dostlarımızla yapmış olduğumuz mülâkatlar ve gerek kendi görgü ve tecrübelerimiz neticesinde edinmiş olduğumuz intibalar vazife hakkında bize şu fikir ve kanaati vermiş bulunmaktadır: Vazife, efal ve harekâtın gayesidir.

İlk nazarda belki basit ve

.....
Yeryüzünde insanın şuurlu yaşama şansının ne kadar olduğunu hiç düşündünüz mü? İnsanlar arasında bir tefrik yaptınız mı? Bu tefrik hiçbir zaman mağrur bir açıdan yapılmıyacaktır. Her varlık yerli yerinde ve tam bir kıymettir. Ancak onun tatbik etmekte olduğu bilgi, onun mekânını, seviyesini tâyin eder. İnsanlık vicdan ve sevgiden ötede bir yol, bugüne kadar pek görememiştir. Hintlilerin en üstün bir seviye olarak kabul ettikleri Nirvana, bir mânada yokluktur. Ferdin ortadan kalkışıdır. Adetâ, ruhun yok oluşudur.

Bu demektir ki insanlık bir seviyeden ötesini görememiştir. Göremediğine de yokluk, hiçlik demiştir!

*Ama, bundan ötesi de vardır... Ve insanlık bu sezişi kazanmak yolundadır. Engellerin ötesinde bir sonsuz uskun açılması bir uska felâh bulunması varlığın ezeli kaderidir. Ama bunun bilgisi ile meşgul olmak dünyada her kula nasib olmuş bir şey değildir... **RUH ve MADDE***

.....
 belki de karışık görünebilen şu kısa ifade üzerinde, hazırlanmış kabli bilgi unsurlarına dayanılarak durulursa vazife mefhumunun tekâmüldeki baş rolü hakkında çok derin sezgilere sahip olmak kolaylaşır. Bununla beraber vazife bilgisi, eğer mümkün olursa vazife şümülû bilgisi

üzerinde imkânlarımız yettiği kadar çok durmağa çalışacağız ve çok durmak ihtiyacını duyacağız. Zira yukarıda arzettiğim o hazırlanmış kabli bilgi unsurlarının gene yukarıda zikrolunan, vazifenin tarifi şümülüne dahil fiirlere tatbiki neticesinde beklenen hakikatler, vazife bilgisi ve vazife şümülû bilgisi bahislerinin muhtelif yönden yapılacak ince ve derin tetkik ve mütalâalarıyla aydınlığa çıkartılabilir.

Şunu arzedelim ki, bu yazımızla ilk adımını atmış olduğumuz tekâmülün bu temel bilgisi eşiğini aşabilmek için sabırlı, sebatlı, cesaretli ve basiretli bir yürüyüşü göze almamız şarttır ve lüzumludur.

Biliyoruz ki, tekâmül ancak ruhun göstereceği efal ve harekâtla mümkün ve kabili tahakkuktur. Yani tekâmül için bir cehit mahsulü olan fiil ve hareketleri ruhun göstermesi zaruridir. Böyle olunca bu fiil ve hareketlerin yukarıda söylendiği gibi, gayesini teşkil eden vazife de tekâmülle tevem bir realite haline girer. Yani vazife mefhumundan ayrılmış bir tekâmül mefhumu düşünülemez. Bundan, mühim bir netice daha çıkartabiliriz. Varlıkların her fiil ve hareketleri bir vazifenin ve binaenaleyh bir tekâmül hamesinin yolunu açmış bulunur.

Varlıkların ferdî ve maş'e-ri hayatlarını fiziko-şimik, biyolojik, psişik ve sosyolojik bakımlardan en ince teferruatına kadar tetkik edenler, bu tetkik neticesinde, muhtelif cepheden onların tâbi olmaları lâzım gelen muhtelif şekil ve hüviyetlere bürünmüş sayısız vazife icabatıyla karşı karşıya gelirler.

Bu vazifelerin bir çok kısmı, bir takım diğer icaplarla maskelenmiş ve insan nazârında vazife mefhumunu kaybettirecek derecede kendilerini bu icapların arkalarında gizliyerek saklamıştır.

Vazifelerin diğer mühim bir kısmı da açık olarak birer vazife hüviyetini taşımakla beraber, gene diğer bazı icapların itiş ve zorlaşmalarıyla otomatik karakterler iktisap etmişlerdir.

Vazifelerin pek küçük bir kısmı ise, insan tekâmülü için dünyadaki son merhalelerine yaklaştıkça kâinattaki illiyet prensibi zinciri içinde fertten cemiyete ve fert ve cemiyetten de maddeye ve kâinat şuunatına doğru sonsuz mesafelerde şümül kazanan bir vazife bilgisi ve vazife şümülü bilgisi hüviyet ve mahiyeti ile insan müdriksesinde ilk sezgi kapılarını zorlamağa başlamıştır.

Bu sözlerimiz şu anda belki kapalı, belki de karışık gibi görünebilir. Ve bu da he-nüz mütalâasına başlanmış yeni bir mevzuun ilk çetin duvarlarını aşmak zarureti-nden doğma tabii bir neticedir. Fakat zaman geçtikçe, görgü ve tecrübenin

gittikçe parlıyan ışığı altında bu konudaki tetkikat ilerledikçe bu çetin duvarlar aşılacak ve sonsuz rüyet imkânlarının sezgisi olan bir birinden berrak ufuklar perde perde açılacaktır.

Yukarıda üç türlü görünüş içinde takdim ettiğimiz vazife mefhumu haddi zatında bu üç görünüş arasında da sonsuz nüanslarla birbirinden ayrılan talî görünüşler arzeder.

Şimdi gene kaba bir görüşle yukarıdaki üç çeşit vazife mefhumuna ait birer misal vermemiz, burada aşılması lâzım gelen ilk çetin duvarı zorlarken bize, bu işi kolaylatıcı imkânları vermiş olacaktır.

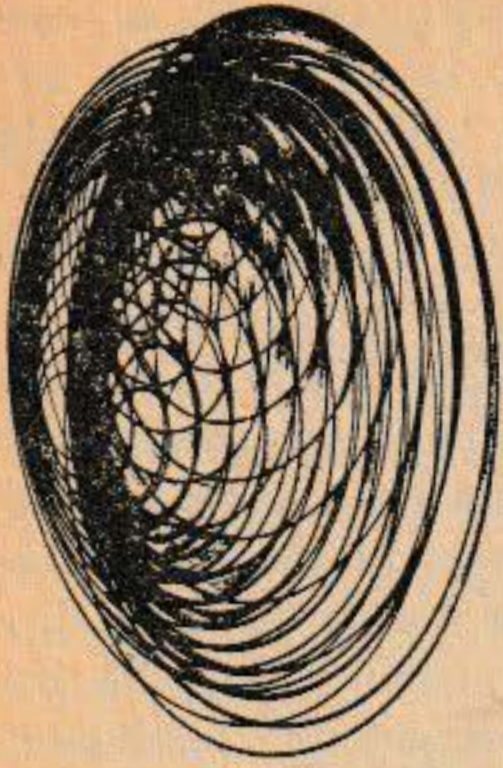
Bir ağacın köklerini toprağa salması halini düşünelim. Bu hâl, ilk nazarda hiçbir vazife mefhumu ile ilgisi olmıyan ve sadece nebatın neşvüneması ve yaşaması için zarurî bulunan hayati bir faaliyetin tabii neticesidir. Fakat aynı zamanda ve hakikatte o, nebat ruhunun dünyadaki madde, hâl ve şekillerinden bazılarının hazırlanmış oldukları şartlarla karşı karşıya gelerek idrak ve şümullenme melekelerinin dünyadaki ilk inkişafını temin için yapmakla mükellef bulunduğu bir vazifenin ifadesidir ki buradaki vazife mefhumu diğer hayati icaplarla maskelenmiş bulunmaktadır.

İkinci kısımdaki vazife görünüşüne ait misale geçelim: Bir kedinin bazen canını verecek kadar fedakârlık yaparak yavrularını himaye et-

tiğini ve yavruları için yaşadığını, kendisini onlara verdiğini herkes bilir. Bittabi tamamiyle bir dünya realitesi olan bu kedi ailesindeki analık ve yavriluk hâli, dünyamızdaki büyük bir tabiat kanununun, yani varlıkların çoğalmasını, dünyada bedenlenerek tekâmül imkânlarının hazırlanmasının icabatını temin eden ilâhi irade kanununun tatbikatına ait bir zarurettir. Eğer o ana kedi yavrusunun yaşaması ve neşvüneması için lüzumlu olan bu ihtimam ve himayeyi göstermez ve bu fedakârlığı yavruları için yapmazsa onlar dünya hayatının icabatından olan ilk zorluklar karşısında kendilerini koruyamazlar ve ölürlcr. Şu halde dünyada yeni bedenlenmiş olan bu yavruları, kendilerini çetin hayat yollarında müdafaa edebilecek bir duruma gelinceye kadar koruyacak, destekliyecek kendileri cinsinden ve kendi hallerini anlıyan başka bir bedenli varlığın bir müddet bu işi deruhte etmesi zaruridir. İşte gayet açık olarak görülüyor ki burada ki zaruret her şeyden önce bir vazifedir. Hem de o mah-lûk için en büyük ve ilâhi bir vazife!

Yalnız açık bir vazife olarak görünen bu hâl zâhirde hiç de böyle bir görünüş arzetmemektedir. Yani sathi ve dünyevi bir görüşle kedinin yavrularını bu kadar fedakârca himaye etmesinde doğrudan doğruya bir sevgi insiyakının hâkim olduğu te-

(Devamı 35. sayfada)

Modern İlimde Dördüncü Buut

IV

(Geçen Sayıdan devam)

Şimdi daha basit bir misali ele alalım. İki buútlü mekân içinde şeffaf olmayan bir malzemeden yapılmış bir çember'i düşünelim. İki buútlü mekânın içinde bulunan iki buutlu insan bu çemberin hiç bir zaman iç kısmını göremeyecektir. Üç buútlü mekânın insanı olarak bizler ise bu çemberin içini ve dışını da aynı anda görebiliriz.

Şimdi bu durumu, analojik olarak şöyle bir teşmîle tabi tutabiliriz: Nasıl ki iki buútlü insan şeffaf olmayan çemberin sadece bir kenarını görebiliyor ve arkasını göremiyor da, üçüncü buúttan bakan bir insan (yani biz) onun hem içini, hem dışını, hem önü, hem arkasını görüyorsa; tıpkı buna benzer olarak biz nasıl şeffaf olmayan bir kürenin sadece ön kısmını görüyor arkasını ve iç kısmını göremiyorsak, üç buútlü mekânın dışında bulunan (dört buútlü mekânın varlığı) olan bir rasıt da aynı kürenin -şeffaf olmamasına rağmen - hem içini hem arkasını ve hem de dış kısmını bir bakışta görebilmelidir.

Yani buradan şu üç netice çıkıyor ki, üç buútdun bir üzerine çıkmış olan bir kimse için, bizim şu üç buútlü mekân içinde ön ve arka dediğimiz şey, mevzu olmaktan çıkmaktadır.

Dördüncü buútdun rasıtında, sahip bulunduğu o tarzda bir mekân geometrisi vardır ki, onun gözü aynı anda her cepheden birden görme imkânını kazanmış olmaktadır.

Meselâ iki buútlü bir düzlemdeki bir adamın evinde bir hırsız bulunsa, o bunu an-

cak evinin kapısından içeri girdikten sonra farkına varacaktır. (Yani görecektir.) Halbuki biz (üç buútlü insan) bu adamın (iki buútlü evinin içini de, dışını da aynı anda bir bakışta gördüğümüz için, adam evine daha yaklaşıncak «sizin evinizde bir hırsız var!» diye onu ikaz edebiliriz.

Bizim bu ikazımız iki buútlü mekânın insanı için tam bir kehanet olarak kabul edilecektir. Onun için, bu haber veriş normal üstü bir olaydır. Zira, ona göre evdeki hırsızın görülebilmesi için ancak evin içine girmek lâzımdır.

Görüldüğü gibi, bütün bu kehanet ve mucize gibi görünen hâdiseler bir üst buúda sahip varlığın içinde bulunduğu mekân geometrisinin hususiyetinden doğmuş gayet normal bir haldir.

Bu bakımdan şaşmamak lâzımdır. Şayet biz hakikaten dört buútlü bir mekânı kabul ediyorsak ve bu buútdun varlığı ile bir irtibat kurulabilirse, onun bize vereceği bilgi ve haberler bizim için aynı şekilde şaşkınlık doğurabilecektir.

Aynı maddî mekân içinde bulunmamıza rağmen, iki buútlü tahta düzlemi içinde bulunan bir varlık nasıl başını çevirip bize bakmıyorsa -dolayısıyla burnunun dibinde olmamıza rağmen nasıl bizi göremiyorsa- ve bu da bizim mevcut olmadığımız demek değilse, aynı şekilde biz de dört buútlü mekân varlığını görememekteyiz. Bu göremeyişimiz de onun yokluğunu tazammun etmez. Ayrıca, fizik noktai nazardan belki

BÜYÜK VAZİFELİLER DUTUK VAZİFELİLER

(Geçen sayıdan devam)

Yazan: Suat TAHSUĞ

Cumes'deki Sibil'in söylediği âhır zaman geldi: Geçmiş asırların büyük âhengi avdet ediyor. Sünbüle = BAKİRE burcu ile Saturne'ün devri başlıyor; daha şimdiden gökyüzünden bir nesil iniyor.

İsa, Roma İmparatoru Augustus zamanında doğmuş ve Tiberius zamanında yaşamıştır. Bu, Roma takviminin 749. yılında, Yahudiyede Beytlehem'de vuku bulmuştur. Bu doğumu Kur'anda Meryem sûresinden takib edelim :

«... Meryem, ailesinden çekilerek şark tarafında bir yere gitmiş, onlardan gizlenmek için perde germiş, biz de ona ruhumuzu göndermiştik. O da ona tastamam bir insan şeklinde görünmüştü. Meryem ona: «Sen fenalıktan sakınan bir insansan, senden esirgeyen Allaha sığınırım dedi. O da, «Ben Tanrının, sana tertemiz bir oğul vermek için gönderdiği bir elçiden başka bir şey değilim» dedi. Meryem: «Benim nasıl oğlum olur ki, bana hiç bir insan dokunmamıştır. İffetsiz de değilim!» dedi. O da «öyle olsa da Tanrın buyuruyor ki: Bu, bana göre kolaydır. Biz onu insanlara bir âyet ve tarafımızdan rahmet kılacağız. Zaten bu iş de olup bitmiştir..» 15 - 20

«... Meryem, İsa'yı taşıyarak kavmine getirdi. Onlar: «Ey Meryem! dediler; ne garip bir iş işledin? Ey Harunun hemşiresi! Senin baban fena adam, anan iffetsiz değildi.» Meryem ona işaret etti. Onlar da: «Onunla nasıl konuşalım ki o bçikte bir çocuktur?»

İsa dedi ki: «Ben Allahın kuluyum. Bana kitap verdi. Beni peygamber kıldı. Her yerde olursam beni mübarek eyledi..» 27 - 31

«.. Doğduğum gün, öldüğüm gün, diri olarak, kalkacağım gün selâmet içindeyim. İşte Meryem oğlu İsa budur.» 33 - 34

Şimdi Luka'nın İncilinden, ilgili pasajın ilgili kısımlarını okuyalım :

«Allah tarafından Cebrail Melek Galilede Nasıra denen şehre, Davud evinden Yusuf adındaki adama nişanlı olan bir kıza gönderildi; kızın adı Meryem idi. Melek onun yanına girip dedi: «Selâm ey nimete eren kız! Rab seninledir.» Ve Meryem bu sözlerden şaşırarak: «Bu nasıl selâmdır?» diye düşünüyordu. Melek ona dedi: «Korkma, Meryem; çünkü Allah önünde inayet buldun. Ve işte gebe kalıp bir oğlan doğuracaksın, ve adını İsa koyacaksın..» Bab: 1, 26 - 31

«Meryem de Meleğe dedi: «Bu nasıl olacak? Çünkü ben er bilmem.» Melek ona cevap verip dedi: «Ruhülkudüs senin üzerine gelecek..»

Burada okuyucularımızın dikkatinden kaçmayacak bir hususu bilhassa belirtmek isteriz: Musa'nın vazifesini anlatılırken onun ne doğumu ne de ölümü üzerinde, İsa'da duracağımız kadar durmuştuk. Bunun sebebi nedir?

Bçşer tarihinde esaslı bir değişiklik meydana geleceği zaman Görünmeyen Üstün Âlemin aksiyonu esastır. Bu Görünmeyen Üstün Mevcudiyetin fiilleri üzerinde ne kadar çok durulursa hâdisler o kadar net ve belirli bir tarzda birbirine eklenir; geçmiş, hal ve gelecek hepsi, tanrısal bir bütün olarak sezilmeye başlanır.

Bu Görünmeyen Amil, kendine bir vasıta ve vasıtalar seçmiştir. Bunlara da vazifeli ve fonksiyonerler diyoruz. Bunlar önceki hayatlarının kendilerine bahş etmiş olduğu bir liyakatle, dünyada behemahal gerçek-

leştirilecek olan olay ve olaylarda isteyerek yol alırlar.

Bunların karşısında daima büyük bir anlayışsızlık, olayları kısacık görme temayülü, alışkanlıkların verdiği duygusuzluk ve rahat hissi, «babasından gördüğünden şaşmamak» kalıpcı bir şeriatçilik veya putperestlik, küçük veya büyük maddî menfaatler yüzünden olayların seyrinin değişmesi karşısında duyulan haince bir korku vardır.

Bu arada bir takım insanlar da vardır ki, artık onları kalıplaşmış fikirler, eski realiteler, donmuş inançlar tatmin etmemekte; ortadaki iki yüzlülüğü ve miskinliği sezmektedirler. Bunların tek başlarına cari inanç ve menfaat sistemlerini yıkmalarına imkân yoktur.

İşte o zaman yukarıdan kendilerine bir yardım eli uzanır. Devrine göre, alışılmamış kadrolar - Mucizeler - içinde veya normal bir çerçeve dahilinde herşey, anlayan, duyabilen için apaçık ortaya konur.

Bazan bu fiil, vazifeli ve fonksiyonerlerin büyük ıstıraplar çekmelerine ve hayatlarına mal olur. Fakat «eski» yıkılmıştır! Yavaş yavaş diğer şahıslar da yeni ve daha üstün gerçeklerden nasiplerini alırlar. Dünya da böylece, adım adım, medeniyete, insanlığa anlayış, sevgi ve idrake doğru ilerler.

Kur'an'daki şu âyeti yeniden hatırlaya-

hm: «Doğduğum gün, öldüğüm gün, diri olarak kalkacağım gün selâmet içindeyim..»

İsa'nın doğumu, yaşayışı, ölümü ve inananlara yeniden gözükmesi bir sürü «mucize» içinde cereyan etmiştir.

Burada, mucizenin bir tarifini yapmak isteriz. Korkarız ki bu tarif, «Klâsik ilmi anlayış» a uymayacaktır.

Kâinatın hiç bir köşesi yoktur ki cereyan eden hâdiseler, kanunlar dahilinde olmasın. Tabii ki dünyada da hiç bir hâdiseye kanun dışı ve «keyfi» olunamıştır ve olmayacaktır. Ancak, buradaki «Kanun» anlayışı, kör bir tabiat kanunu vahîmesi, şuursuz bir kâinatın nereden geldiğini ve nereye gittiğini bilmeyen budalaca, tesadüfî bir akışı değildir.

Her kanun, şuurlu bir âmil tarafından, şuurlu bir maksat uğruna meydana getirilir. Bir evvelki olay ve bir sonraki olayla, ezeli bir âhenge uygun, bağlanır. Bu bakımdan çimenlerce yağın kırağuları idare eden kanunlar ne kadar gerçek ise, İsa'yı dünyaya gönderen kanunlar da o kadar gerçektir.

Bu kabil izahlar daima şöyle bir itirazla karşılanır: «Böyle şey olmaz; zira şimdiye kadar olmamıştır. Tıp literatüründe yok; veya tarih kaydelmiyor..» Biz de diyelim ki: «İsa'nın dünyaya inmesine âmil olan şartlar tekrarlanabilseydi, İsa aynı şartlar altında bir daha dünyaya inerdi.. (Devamı var)

İçimdeki Ses

Kadri 6/6/1953

**Bir acayib halim var, bana benden ses gelir,
Ne yaparsam karşıma çıkar da eseflenir:
«Hatada etme ısrar, gün geçer onu paklar;
«Baksana güneş bile ara sıra sislenir.**

**«Doğru yolda ışık var; bırakıp onu sapma,
«İlerlemektir gaye; dönüp arkaya bakma.
«Sevgi şefkatle birlik; onu elden bırakma;
«Mevlâyı kalpte taşı» diye bana seslenir.**

**«Bak esiyor içinden alev dolu bir rüzgâr;
«Elinden geçen gitti; kalbinde kalandır kâr;
«Yüzüne gülen değil, acı söyleyendir yar»,
Sizi koruyanların işte sözü böyledir.**

— Şuuraltının çeşitli özellikleri var: şuurla içli dışlılığı, yaşadığımız bütün duygu ve düşünceleri ve bütün yapıp ettiklerimizi unutmaması, yaratıcılığı... v.b. John K. Williams'ın Chimes dergisi Nisan sayısından çevirdiğimiz bu örnekler, bilinçaltını sırf bir bilinçaltı olmaktan çıkarıp, belki de bir bilinçüstü yapan yanını pek güzel yansıtıyor. —

Rüyalar ve Şuuraltı

Söylendiğine göre Sezar'ın karısı Calpurnia Martin 15'inden bir önceki gece tehlikeyi ihtar eden bir rüya görmüştü. Bu hadiseyi ilk kaydeden Yunanlı biyografya yazarı Plütark'tır. Plütark'a göre Sezar karısının korku ve sıkıntısının o kadar etkisi altında kalmıştı ki az daha karısının, Senato'ya gitmemesi için direnmesine mağlup olacaktı. Eğer gitmekten vazgeçmiş olsaydı tarih değişebilirdi - muhakkak ki dünya Shakespeare'in edebi şaheseri Jül Sezar'dan mahrum kalacaktı.

Şair Dante'nin hayatı hakkındaki kitabında Boccaccio, o zamanın edebi hayatı için yarı trajedi olan şu hikâyeyi anlatıyor. Dantenin ölümünden sonra "Cenet" adlı yapıtının sonunu teşkil eden birçok kısım bulunamıyordu. Bu elyazması kâğıtların bulunabileceği her yer şairin oğulları tarafından aranmış fakat bir sonuç çıkmamıştı. Kaybolan kâğıtlardan ümit kesilince taklitlerini bile yazmağa teşebbüs ettiler. İşte bu sırada Dantenin oğulla-

rından Jacobo bu çabaların durmasına yolaçacak bir rüya gördü. Jacobonun rüyasında babası onu ölümünün vukubulduğu bir başka evdeki yatak odasına götürdü. Duvarlardan birine dokunarak şunları söyledi: "Uzun zamandan beri aradıklarınız işte burada." Ve rüya böylece bitti. Jacobo, tamamen uyanmış bir vaziyette ve şahitlerle birlikte, acele rüyasında babası

tarafından götürüldüğü eve gitti. Duvarda babası hayattayken kimsenin farketmediği bir çerçeve vardı. Bu çerçeveyi kaldırıp ta incelediklerinde duvarın içinde bir gizli bölme buldular. Kitabın tamamlanması için gereken onüç kısım gizli bölmenin içindeydi.

Önceden ikazlara güzel bir örnek de kadınların haklarını savunanların kadın lideri Susan B. Anthony'nin rüyasıdır. Miss. Anthony'nin samimi arkadaşı Elisabeth Cady Stanton hatıra defterine şunları kaydetmiş:

— Çok dikkate değer bir rüya doğrusu. Doktor, Philadelphia'dan Atlantic City'ye gitmesini öğütlemişti sıhhati için. Atlantic City'deyken bir gece gayet canlı bir rüya gördü. Otellerin birinde diri diri yanıyordu. Sabahleyin kalkar kalkmaz gördüğü rüyayı yeğenine anlattı. "Hemen eşyaları toplayıp Philadelphia'ya geri dönmeliyiz." dedi. Dediği de yapıldı. Ertesi gün Atlantic City'deyken içinde kaldıkları otel, on tane baş-

ka otel ve civarları bir yangınla tahrip oldu. —

Bu gibi rüyaların sonucu olarak birçok icadın meydana geldiği ve problemlerin çözüldüğü bilinir. Bir seferinde de uzun zamandır neticesi araştırılan bir problemin cevabının hatırlanan bir rüya olarak değil de tamamen uyandıktan sonra verilmesini Frank Podmore anlatıyor: "Pennsylvania üniversitesi öğretim üyelerinden Prof. Lambert günlerce bir geometri problemiyle boşyere uğraştıktan sonra bir sabah kalktığı anda sonucun gözleri önünde duvarda verilmiş olduğunu gördüğünü kaydediyor."

Bu yakınlarda bir arkadaşım zor bir matematik problemini rüyada verilmiş bir ilhamla nasıl çözdüğünü anlattıydı.

"Lise son sınıfında öğrenciyken ileri iş aritmetiği kursuna devam ediyordum. Bir gün öğretmen ev ödevi verirken şöyle söyledi: «Bundan sonraki problemi atlayacağız, lise son sınıf için çok fazla zor.» Fakat sonradan «eğer içinizden biri uğraşır ve çözmeyi başarır kursun bütünü için tam numara vereceğim.» diye ilâve etti.

Böyle bir meydan okumayı kabullenmemelik edemezdim. O akşam vakit gece yarısını epeyce geçinceye kadar cevabı bulmaya uğraştım. Birkaç defa baştan başlayıp yapmama rağmen birtürlü cevabın kitabın arkasındaki cevaba uymamasına sebep olan hata-

yı bulamadım. Umidi kesince uğraşmayı bırakıp ertesi gün tekrar bakmağa karar verdim ve yatağa girip uyudum. Aradan bir saat kadar geçmişti ki birdenbire uyandım. Gecenin karanlığı içinde hatanın neden olduğu birden içime doğuvermişti. Beni uyku- dan uyandıran da hatayı bulmam olmuştu zaten. Ancak yataktan kalkıp hatayı düzeltmeye lüzum yoktu. İlham öylesine canlıydı ki ertesi sabaha kadar hatırımda kalacağı gibi akşamki hatayı düzelterek dersten tam numara almama yetip te artacak kadar zamanım da kalacaktı. Ve düşündüğüm gibi de oldu."

Herkes tarafından kabul edildiği gibi şuurlu zekanın sınırlılığın karşılık şuuraltı zaman ve mekanın hudutlarını aşar. Bu, çeşitli şartlar altında, doğruluğu birçok kimse tarafından tecrübelerle de ispat edilmiş bir hakikattir. Böyle kanıt niteliğinde olan yaşıntılar birçok yaratıcı yazar ve araştırmacılar tarafından anlatılmıştır.

Örnek olarak sağlığında Pennsylvania üniversitesinde Asur dili profesörü olan Herman V. Hilprecht'in vak'asını alalım. 1882-3 yılı kışı Dr. Hilprecht bazı eski Asur yüzükleri üstündeki yazıları çözmeye çalışırken bitkin bir hale gelmişti. Sonunda bir gece yorgun argın yatığında, rüyada şöyle bir görüntüyle karşılaştı. Hristiyanlık öncesi Nippur mabedinin rahibi, uzun boylu ve haşmetli bir adam belirdi ve profesörü mabedin hazine dairesine götürdü. Alçok tavanlı ve penceresiz daireye girdiklerinde profesörün dikkati etrafında akik taşı parçaları ve diğer bazı eşyanın bulunduğu tah-ta bir sandığa çevrildi.

Tapınağın rahibi açık ve anlaşılır bir sesle "Senin alakadar olduğun fakat bir izah bulamadığın parçalar yüzük değildir" dedi. "Büyük kral Jurigalzu bir zamanlar Bel Mabedine üstüne yazılar işlenmiş akik taşından silindir şeklinde bir adak yollamış idi. Bir müddet sonra mabedin ra-

(Devamı 38. sayfada)

İÇTEN GELEN COŞKUNLUK

Kadrc, sizce malûm olmayan bir istikamette tayin edilmiş bir hedeftir. Bunun insanlar tarafından anlaşılması hakikattan uzaklaşmayı icap ettirir. Yalnız bazılarında küçük imalarla, doğru bir yola gidişi temin edebilecek ışıklar tutulur. Bunları anlayabilenler faide görürler.

İnsanlar, menfaatleri neyi icap ettiriyorsa, herşeyi mümkün olduğu kadar oraya doğru götürmeye ve aleyhlerine olan düşünceleri de bertaraf etmeye çalışırlar. Fakat kendi gözünü kapamakla felâketten kurtulunmaz, bilâkis onu vaktile görmek tedbir almak hayırlıdır.

Dünyaya geliş nasıl bir maksad uğruna ise, yaşayış da yine bir sebep ve manâ içindir. Geçirilen hayatın bunlara uygunluk derecesine göre kadrcin yolu tepilmiş olur.

Anlayış insanlara verilmiş bir kudrettir. Bu hem maddî hem de manevî iki kuvvetle müşterek çalışır ve insanların yükselmesine yardım eder. Her şeyi başkasının izahıyla anlamağa çalışan, kendinden bir şey yapmamış, tecrübeden geri kalmış demektir ki makbul değildir.

Hangi sualin cevabı çok açık ise, insanların tatminden o kadar uzaktır. Kendi öz malın olması için emek ve ömür vermek gerek.

Tebliğler de hep böyle verilmiş değil mi? Ne yazana, ne de soruyu sorana bir cevap değil, umumun istifadesine yarayan fırsatlardan faydalanılarak verilmiştir. Bir paranın sarf edilmesi şekli ona sahip olanın kudreti içinde, iyi veya kötüye kullanılması kendi düzgün hareket ve kudreti çerçevesi içindedir.

Peygamberimize ilk gelen süre OKU diye başlar. Siz de okuyunuz, bir, bir kerre daha... Kararı kendiniz veriniz. Hem de

Cenabıhakkına yüksek adını anarak okuyunuz.

Büyük kitaplar, mühim zamanlarda söylenmiş büyük sözler ve yazılar, herkesin anlayamayacağı gibidir.

Kolay olan şey, aslında bilinmiş olduğundan kolaydır, Zor da bilinmeyen olaydır. Gayri hizmeti kim istemez, gayrin ondan faydası varsa eğer. Yoksa söylemek gerekmez. Sen ne anladın ne umdun ki başkasına da sunmak istersin; kasd ettiği manâdan bi habersin. Haberdarsan anlat duyduğunu, bundan ne umduğunu, daha kolay olmaz mı?

Anlayana çok söz gerekmez; kadrini bilmeyen, himmetin değerini bilmez. Saha geniş, yol uzun, ömür kısa, bilgi kısa; kimine bir söz bir kıssa, kimine bir bakış bir hisse.

Bir inci bir kıymet olarak bir denizde nedir ki? Onun beğenilişi, dipden yüze gelişi. Faydalanan onu bulan; yoksa bakmaktan doyan ve yorulan değil.

Esefle geçmesin günler, bak sizi sevenler hep böyle ünler. (Seslenmek). Topluma yardıma koşun, hizmete alışı, içden coşun.

Birşeyler bulup dışarı vurun içinizi, onu da bulanlar sevinsin. Bir kıymetle süslenip kabalıklar silinsin. Renklere akıp anlayan, tabiatla güzellikle bir olup ağlayan, Allaha bel bağlayan huzuru bulmaz mı?

Sünbül de güzel, gül de hoş, insan her şeyden üstün.

Tabiatın dönüşü, kâlblerin hep bir oluşu... Yorulma oğul boşuna; bilen duyar, duyan diyemez ki derdini sözle, her şey görülür mü hiç iki gözle, ne gezer.

İçden gelmezse coşkunluk, duyulmaz bundan hoşnudluk.

Cihana ibretle bak, eyleme agyara itibar
Duyarsın hakikatı, ettikçe zahmeti ihtiyar.

İnsanın yeryüzündeki hayat şartlarını kolaylaştırmak için kafası ve hasseleri vasıtası ile kazandığı silâha bilgi derler. Bilgi iktisabı ve taşınması kolay olduğu halde kullanılması zor bir silâhtır. Çünkü bu silâhın bazen sahibini bedbaht ettiği de görülür. Bir kimsenin bilgisini yerinde kullanabilmesi için fazilete ihtiyacı vardır. Çünkü bilgi, yüsek bir karakterle sevk ve idare edilirse bütün insanlık ondan faydalanır. Hatta insan diğer varlıklarla, hayvan ve nebat, tekâmüllerine de yardım eder. Bir insanın maddi bilgisi (insan olarak öğrendiği bilgi) mânevi bilgisi ile (maddi bilginin yardımı ile ruhundaki kıymetlerin inkişafı) hâlitevazuda olabilirse o insan, mütekâmil insan addedilir. İnsan beden taşıdığı kadar mânevi kıymetlerinin içinde hapsolmemelidir. Çünkü o her şeyden önce sosyal bir mahlûktur. Maddi kıymetleri her ne kadar mânevi kıymetlerinin inkişafı için ise, mânevi kıymetleri de maddiyi şekillendirmek ve etrafındakilere hizmet etmek bakımından maddi kıymetleri içindir. Fakat sadece bunun için midir mülâhazası varit olamaz. İnsan her şeyden önce öğrenmek için yaşar. Onun gayei hayatı da esasen bilmektir. «Beşikten mezara kadar öğrenmek lâzımdır.» diyenler her ne kadar haklı iseler de düsturları eksiktir. Bilgi insana hayat boyunca, ruhlara kâinat boyunca lâzımdır. Mezar; yeni bir hayatın kapısına uzanan köprüdür. İnsan bunu ancak hal'i ihtizarda hissedebilir. Ve ölümün arifesinde insan yüzünün o emniyet telkin edici huzurlu ifadesi de bunun içindir. O anda hayat muammalarının verdiği tereddütler artık zail olmuş, hakikatler berraklaşmıştır. İnsan yeryüzünde acılar çekmiş, inkisar'ı hayâller tanımıştır. Bunların başka bir âlemde veya yeni bir enkarnede telâfi edileceğini ancak ölümle birleşirken bütün vuzuhu ile hisseder. Halbuki hayata inerken tanıyacağı birçok meşakkatler olduğundan ekseriya haline ağlar. Çünkü o hayat mücadelesinde yalnız ve yapayalnızdır. Gerçi anne, baba denilen arkadaşlar, diğer âşinalar vardır. Fakat onlar onun ıstıraplarını her bakımdan hiçbir zaman paylaşamazlar. Ona ölümsüzlüğü temin edemezler. Hayat bir meslektir. Kendine has üniformaları vardır. O meslekte kalındığı müddetçe anne, baba ve ötekilere mensup olmak şarttır. Her hayat yepyeni üniformaları icabettirir. Bu yenilik, bir eskiyi kullanmayı, tekâmül icabıdır. İnsanın ilk bilgisi çevresini tetkikle başlar. Bu onun muhitine olan yabancılığını giderir. Daha sonra uzakları düşünür. Nihayet tabiatın sırrını araştırmaya çalışır. Etrafını iyice tetkik ettikten sonra kendi varlığı ile kâinat arasında bir münasebet kurar. Kâinatta iki türlü bilgi vardır: 1 — Ruhların madde ile imtizacında: Hayvan, insan, gibi. Ve muhtelif madde âlemlerindeki bilgi. Bu bilgi enkarnasyonlara bağlıdır. 2 — Ruhların dezenkarnelerinde, geniş kâinat bilgisi, işte asıl bilgi budur.

(Devamı 37. sayfada)

Bilgi

Aynada Gördüklerimiz:

NANKÖR İNSAN

Yazan: SALİH ÖGE

Çocukluğum, içinde çeşitli meyva ağaçları bulunan bahçeli bir evde geçmiştir. Geçmişini düşündükçe hatırlarım; komşularımız bahçemizde bulunan bir şekerparenin lezzetini methede ede bitiremezlerdi; ablam da sık sık elime kayısı dolu bir tepsi sıkıştırır, bunu dökmeden falanca komşuya götürmekliğimi tembihlerdi. Herhalde bu tepsinin içindeki kayısılar komşuların methettiği ağacın meyvası olacaktı.

Ama benim gözümde bahçemizdeki diğer kayısılarla o şekerparenin hiç farkı yoktu. İnanır mısınız merak edip de şu methedilen ağacın meyvası ile diğerlerinin arasındaki farkın ne olduğunu bir kere olsun araştırmış değilimdir. Benim gözüm bitişik komşunun bahçesindeki ihtiyar bir ağacın tepesinde daha olmadan çürümeğe başlıyan, yeşille erguvan rengi arasında, acımsı ekşilikte, hastalıklı çağlalarda idi. Bizim bahçemizden tarafta kol saldırdığı dalları taşıyarak düşürdüğüm çağlaları güç kazanılmış bir zafer sürür ve gururu içinde kemirirken bazan komşu bahçenin sahibi görür fakat hiç sesini çıkarmaz, hatta manâsını seneler sonra anlayabildiğim tarzda bir tebessümle «hey gibi çocukluk» derdi. Fakat bu hırsızlıklarım kendi ailemizin büyüklerinden birinin gözüne iliştiği zaman onların tepkisi hiç de komşunuzunki gibi yumuşak olmazdı, helki de beni bu yasak meyvaya karşı düşkün kılan sebeplerden birisi büyüklerimin bu konudaki müsamahasızlıkları idi. Onlar komşunun ağacından düşürdüğüm meyvanın kalitesizliği üzerinde hiç durmazlar (hoş durmalar da dinletemezlerdi ya) sadece komşunun mahna göz koymanın çirkinliği, hırsızlık olayının yüz kızartıcılığı konusunda beyhude yere nefes tüketir davacısı olmayan bir davanın savcılığını yapmaya kalkıştırlardı.

Komşumuzun acı çağlalarıyla kendi bahçemizin bal akan şekerpareleri arasındaki

gerçek farkı idrak edecek yaşa geldiğim zaman ne yazık ki biz artık o bahçeli evimizde değildik.

Şimdi düşünüyorum; komşu çocuklarının arayıp bulamadığı, uzanıp erişemediği şekerparelere karşı benim gösterdiğim istigına hiç şüphe yok ki çocukluk şuuru, daha doğrusu şuarsuzluğunun doğurduğu küçük bir nankörlük olayı idi.

Fakat ne gariptir ki, çocukluğun şuur noksanlığına atfettiğimiz bu küçük nankörlük halleri yaş kemale erip de şuur noksanlıklarından arındığımız nisbette küçülüp yok olması gerekirken çoğu kere bil'âkis büyüyor ve çoğalıyor.

Gençliği arkada bırakmış, olgunluk çağına gelmiş hatta ihtiyarlamış nicelerimiz zaman zaman hal ve hareketlerimizle halâ ve çeşit çeşit nankörlük tezahürleri göstermiyor muyuz? Evet, hemen hemen hepimiz az çok nankörüzdür.

İçinde bulunduğumuz halin, o saadet yüklü âlemin iyi taraflarını görmemekte ısrar edip, kör gözlerimizi ya etrafımızdaki lere yahutta geleceğe dikmiş, saadeti ya kendimizden gayrısında yahut ta uzaklarda arıyor, mes'ut olmak için mutlaka geleceği bekliyoruz.

Ama öyle zannediyoruz ki, o saadet yüklü âti gemisi bizim limana gelene kadar yükünü boşaltmış olacaktır. Biz yine elimiz hamura bulaşmış olduğu halde karnımız aç kalacağız.

Biz içinde bulunduğumuz «bu gün» ün ufak tefek saadet kııntılarını hor görüp «yarın» ı gözetlerken, «yarın» da «öbür gün» ü beklemeğe koyulacağız.

Ve böylece bir gün göçüp gideceğiz. Arkamızda kalanlar

«Yaşadı da ne etti?

İşte geldi, işte gitti!...»

diyecekler.

Kiminle görüşüp hatırını sorarsanız evvelâ :

«— Teşekkür ederim, iyiyim» der.

Der ama bu, usulen, nezaket kaidelerinden birisini yerine getirmiş olmak için otomatikman söylenmiş bir sözdür. Arkasından şikâyet başlar :

Ya sıhhatinin bozukluğundan, ya işlerinin yolunda gitmediğinden, ya bir başarısızlığından yahut da arzuladığı şekilde neticelenmemiş bir gönül macerasından yana yakıla şikâyet eder. Kimisi bu haline de şükrediyor görünür, fakat yine de şikâyet etmekten kendini alamaz.

Diyeceksiniz ki: Hâlimden şikâyet etmek, nankörlük demek midir? O halde buyurun şu şikâyetlerimizi tarafsız bir hakem sıfatı ile dinleyip hüküm verelim :

Acaba şikâyetlerimizin hepsinde haklı mıyız? Daha doğrusu hangisinde haklıyız?

İçinde bulunduğumuz ve şikâyet ettiğimiz durumun daha iyi olması hususunda, hiç kimse ile aktedilmiş bir mukavelemiz var mıdır? Bize karşı böyle bir taahhüde girmiş kimse olmadığına göre, sitemimiz kime? Şikâyetimiz kimden?

Şu, insan ömrünün zirvesine çıkmış, beli bükülmüş, vücuduna felç inmiş ihtiyara bakınız; pek haklı olarak (!) halinden şikâyetçidir. Fakat Ezrail karşısına çıksa da :

«İster misin canını alayım? Arzu eder misin seni bu kötü şartlar içinden kurtarayım? Bak yerinden kalkamıyorsun. Ateh getirmişsin artık» dese, öyle sanıyorum ki alil ihtiyar ölmek istemeyecek, teklifi reddedecek ve Ezrail'in «Ateh getirmişsin» isnadına da :

«— Ben getirmedim, kendisi geldi» diyecektir.

Madem ki ölmesini, şu beğenmediği, şikâyet ettiği hayatına son verilmesini istemiyor, demek ki bütün malûllüğüne rağmen hayatından memnun?

Memnun da niye şikâyet eder?

İşte farkına varılmadan yapılan bir nankörlük misali...

Zengindir, sıhhati de yerinde. Oldukça geniş ve dağınık işleri var. Bu işleri idare edebilmek için gece gündüz düşünmek mec-

buriyetinde. Boş saati yoktur. Uyurken bile çoğu zaman, işlerine ait rüyalarla kafası meşguldür. Ve bu meşguliyet, bu yorgunluktan dolayı halinden şikâyetçidir. Karşılarındaki apartmanın bodrum katındaki küçük bir memurun hayatına imrenir.

Memur saat dokuzda vazifesi başına gider, akşam paydos beştedir, genç karısını koluna takip, haydi deniz kenarına hava almağa..

Güle oynıya gider, güle oynıya gelirler.

Ne diyorduk, evet, zengin iş adamı böyle her gün gülüp eğlenmeğe vakit bulamadığı için baremin en alt kademesindeki memurun yaşayışına imrenir.

İmrenir ama, memur bey bir gün karşısına çıksa da :

«— Gel şu hayat şartlarımızı ve yaşayışımızı seninle olduğu gibi değişelim. O zaman sen de benim gibi gülüp eğlenmek fırsatını bulursun» dese hiç şüphe yok ki zengin iş adamı, maaşıyla güç belâ geçinen memur'un bu trampa teklifine kat'iyen yanaşmayacaktır.

Çünkü hayatından memnundur, bütün yoruculuğuna, bütün meşakkatlerine, bütün rizikolarına rağmen memnundur.

Memnundur da niçin şikâyet eder?

Nankördür de onun için!...

Ama kendisi bunun farkında değildir, hatırlatılsa bile nankörlüğü kabul etmez ve «Ben hayatımdan şikâyet etmiyorum, halimden şikâyetçiyim» diye kendi aklınca tevil yoluna sapar.

Ya memur? O da hayatından memnun mu acaba?

Ne gezer!.. Müdür beyin odasına her girip çıktıktan sonra onu biraz daha sinirli görüyoruz. Müdür değilim diye...

Müdür olduğu gün de, daire âmirliğinin icabı, üzerine yüklenen sorumluluğun ağırlığından şikâyet edecektir.

Şu, enine boyuna, boylu boslu, mavi sürmeli, haftada bir renk değiştiren, şu siyah, şu sarı, şu kızıl saçlı güzel kadın hayatından memnun mu acaba?

Nerde!...

Beyaz perdede seyrettiği her sinema fil-

(Devamı 22. sayfada)

ÖLÜMDEN SONRA

İNSAN

(Geçen sayıdan devam)

Hazırlayan: E. ARIKDAL

Bunca zamandır takib etmekte olduğumuz müşahedelerimizin, tatbiki noktaî nazardan, önemi vardır. Bu durum, psişik tecrübelerle merak sâiki ile girişen zevata bir şeyi öncelikle göstermeğe çalışmaktadır : **Bedenini terk eden her ruh tekâmül derecesiyle orantılı olarak bir takım «haller» içinde bulunmak zorundadır. Bu hallerin sübjektif ve tahayyülle ilgili yanları zannedilenin fevkinde bir önemi haizdir.**

İnsanın ölümden sonraki âkibeti hakkında şimdiye kadar, hadsiz, hesapsız tecrübeler yapılmış, gerek müşahade neticesi ve gerekse tebligat tarzında alınan bilgiler vasıtasıyla ortalama bir neticeye varılmaya çalışılmıştır. Bu neticelerin ilmî kıymetlerini ortaya koymak başlı başına bir çalışma konusu olup, ayrıca gittikçe mükemmelleşen tekniğe de ihtiyaç hasıl olmuştur. Bizim buradaki maksat ve meramımız teknik vermektense ziyade müşahedelerden elde edilen bilgilerin sentetik bir hülâsasını yapabilmektir.

«Ölümden sonra İnsan» ın problemi bütün felsefe okulları, dinler ve zaman zaman pozitif bilimlerin (biyoloji ve tıp, gibi) konusu olmuş ve bunun herkesce anlaşılır olabilen tarzda izahları yapılmaya çalışılmıştır. Şüphesiz ki duvarın arkasında olanlar tarif eylemek ve bilmek oldukça zor, hatta imkânsız denecek kadar zordur. Neden zordur? Bu zorlukların yenilmesi için çalışmalar yapılmamış mıdır?

Bilinen şudur ki, gerek metapsişik ve gerekse psişik sahalardan gayri çalışmalar, daha ziyade inanç ve kanaati kâmile ile yürümüşler ve «böyle olduğu» hakkında peşin tasdikleri zaruri kılınmışlardır. Bu hâl, muhakkak ki insanların tekâmül seviyeleriyle

pek sıkı surette alâkadar idi. Varlığın şuur tecrübesine çarpan ile çarpmayan şeylerin arasında gizli ve saklı bulunan hakikat, ancak, onun tahammül eyleyebileceği fikir, kanaat ve semboller altında verilebilirdi. Fakat insan zihniyeti ve etrafını tetkik edilmiş tarzı, tecessüs ve tenkitçiliği, tecrübe ve görgüsü aynı kalmadığından, artık ondan «böyle olduğu» hakkında tasdik ve inanç bekleyemeyiz. Ve bu şekilde insanın varlık problemlerine ışık tutan ilmî metodlu psişik araştırmaların mevcut olmasına kendiliğinden bir zaruret hasıl olmuştur.

Spiritizma'nın «ölülerle konuşmak» mesleği diye tarif edilmesi, çok basit ve dar bir görüşün mahsulü oluşundan öteye geçemez. Aslında geçen asrın metapsişikliği de sadece medyum denilen kimselerin tezahürlerini tasnif etmeğe çalışan bir meslek değildir. Bütün bunlar bir ve üstün hakikatin ruhun mevcudiyeti ve tekâmül etmesi- türlü veçhelerini göstermektedir. Ruhun mevcudiyeti gerek an'ane ve gerekse göksel kitaplar vasıtasıyla nazarı olarak; okült ve mistik tecrübe, müşahade ve analogi yoluyla da tatbiki olarak anlaşılmalı ve kesin şekilde ortaya çıkartılmıştır.

«Her devrin bir hükmü» vardır sözüne göre ruhun mevcudiyeti ve onun tekâmül kanunları, devrimizde, spiritizma ismi altında kendini gösteren veriteler yekünü bir inisiyasyon tarzında ortaya çıkmıştır. Şüphesiz «hüküm» aynı olmakla beraber yol ve metod dolayısıyla şümüllü bilgi meselesi, çeşitli kaliteler arzettiğindedir. Spiritizmanın sahası ruhlarla görüşmek değildir; bu, ruh çağırıcılarının (évocateur) işidir ki spiritizma ile ilgisi sadece bir teknik müştereklikten öteye geçemez. Spiritizma, medyomların

ırsişik faaliyetlerini istikametlendirip, onları geliştirmek ve harikalar elde edici vasıfları ortaya çıkarttırmak da değildir. Nedir spiritizma? Bunun cevabı da devirden devire değişecektir. Mamafih, anlayışımıza göre, şunları söyleyebiliriz: **Ruhun tekâmül nizamı içindeki selâmetini temin edici metod ve bilgi vasıtasıdır. Metod ve bilgi ise: bizzat insan ruhunun faal hale geçmesi ve müteakiben ilâhî nizam içindeki İlâhî İrade Kanunlarını öğrenerek tatbikat yapması, tesir alması ve tesir etmesi, bütün varlıkların tealisi için kendini aşması ve Allahın Yüce Birliği altında sadık bir kul olarak selâmet yollarını araması için spiritizmanın insaniyete açtığı hem dar, hem geniş bir kapıdır.**

Görüldüğü üzere ölümden sonra insan probleminin hâl yolu, varlığın bilgi alması ve tatbikatı sırasındaki müessiriyeti ile sıkı sıkıya alâkadardır. Bunların başarılı şekilde icrasına muvazi olarak bir ahret hayatı tecelli edecektir.

İşte, sayın okuyucular, ne türlü tecrübe yapılırsa yapılsın, hangi ekole mensub olunursa olunsun - türlü ilim ve san'at dallarındaki incelemelerde de görüleceği üzere - insan ruhunun serbest olarak meydana getirdiği faaliyetleri ve bu faaliyetlerini istikametlendiren «niyeti», onun beden ötesindeki, dışındaki ebedî hayatına izafi bir şekil ve biçim verir. Kısaca herkes âmelinin ve emelinin mahsullerini toplar.

Her hangi bir celsede bulunabilir ve celsenin maksadına göre bir takım tezahürat ile yüz - yüze gelebilirsiniz. Bu, normal bir tabiat hâdisesi olarak, harikalardan uzak ve bilinen bazı hakikatlerin maddî tarzda vücut bulmasıdır. Celseden ayrıldıktan sonra olanları hatırlayıp kendi kendinizle bir soruşturma haline geçince, meselenin daha derin sebep ve neticeleri olduğunu anlamanız mümkündür. Hiç olmazsa ölüm ve ölümden sonra insan sorusu kısmen de olsa, hal yoluna girmiş bulunabilir. İşte bu suretle, spiritizma, insana, bilgi ve müşahedeye dayanan bir geleceğin ilk çizgilerini çizmiş olmaktadır. Esas olan insanın iyi bir gelecek hayata kavuşması değil, tekâ-

mül merhalesinde üstüne doğru ilerleyen mertebelere ulaşmasıdır. Bu ise dünya hayatlarının idrakli ve bilgili olarak geçirilmesi, yaşayışın başkaları için bir vazife adanması ile gerçekleşebilecektir.

Kendisine şeref bahşedilmiş olan insan, ancak hakikat için yaşayıp, hakikat için ölür. Bu ölüm binlerce ve binlerce kere olur ve ruhun asil ve biricik cevherini, özüne yararır şekilde binbir şekle sokar... böylece o türlü vazifelerin, türlü meşakkat ve ıstıraplarıyla yoğrularak İlâhî Nizam içinde bir tatbikatçı olarak tevali eder gider. Ölüm sonrası ile ölüm evveli insan ruhunun değişik hallerinin insanca bir sıfatlandırılışından başka bir değeri taşımaz. Ne var ki insanlarız ve beden içinde korkak ve bilgisiziz. «Beden zayıf, ruh kuvvetlidir.»

S O N

CHIMES — Mart

SON AKŞAM YEMEĞİ

Camp Chesterfield'in spiritüalist ekollerinin ileri gelen merkezlerinden biri olmasını sağlayan, Michigan'da, Detroit şehrinde bir kasap dükkânı işleten Fred Phillips'in medyumluğu olmuştur. Mr. Phillips'in medyumluğu Sprit Resim dalındadır. Sprit rehberi Dr. Fontaine bu medyuma Leonardo Da Vinci'nin «Son Akşam Yemeği» tablosunun mükemmel bir kopyasını yaptırmıştır. Resim, kendisi de bir kasap olan Phillips tarafından, trans halindeyken, bir kasap kağıdına karekalemle yapılmış olup ikibuçuk yıl süren bu çalışma, görevli bulunduğu Detroit'teki küçük spiritüalist kili-sedeğilerce de gözlenmiştir. Uzmanların şaheser olarak niteledikleri bu resim halen 3.000 dolar etmektedir «30.000 T.L. kadar».

MUKADDERAT

VE

İCABAT

Problemleri

(Geçen Sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

İlâhî irade kanunları ile insan iradesinin hiç bir şekil ve suretle, hiç bir yoldan mukayesesi ve müşabeheti bahis mevzuu olamaz.

Bu sözümüzle hiç bir zaman varlıkların ve bu arada insanların iradelerinin mevcut olmadığını iddia etmiş olmuyoruz. Varlıkların liyakat ve kudretleriyle mütenasip olarak iradelerini kullanmakta hür olduklarını ve bu hürriyetin hem mümkün ve hem de İlâhî irade kanunlarıyla lutfedilmiş bir rahmet olduğunu peşinen ifade etmek istiyoruz.

Zira karşımıza daima içinde bulunduğumuz realite vasatının veritesini temsil eden prensip ile birlikte bizi bu prensibi, tecrübe ile daha iyi öğrenmemize yardımcı olan yol ve imkânlar çıkarılmaktadır.

Burada insan seçme hürriyeti ile başbaşa bırakılmıştır.

Şeytanî ile Rahmanî olanı seçmek ve dolayısıyla bu hürriyetle birlikte mes'uliyet de biz varlıklara raci olmaktadır.

Bir varlık neyi düşünebilirse, neyi istemek kudretini gösterebilirse, iradesini o yolda kullanabilmek hürriyetine her an sahiptir. Ancak herhangi bir nesneyi düşünebilmek, veya herhangi bir şey'i talep etmek, zannedildiği kadar kolay olmayıp bilgi ve liyakat ile tahdit ve tespit edilmiştir. Benliğimizde bir ihtiyacın tatmini uğrunda doğan herhangi bir isteğin istikametlendireceği irade, tam bir serbestiyet içinde hareket imkânına sahiptir. İşte bu şartlar altında

herekete geçen herhangi bir iradeyi, ilâhî irade kanunlarının icaplarından başka bir manianın durdurmasına gene aynı ilâhî kanunlar müsaade etmezler. Eğer hal böyle olmasaydı bir yandan hürriyetin bahşedildiğini görmek, diğer taraftan da bir takım manialarla bunun geri alındığını iddia etmek gibi bir tenakuzla karşılaşmamız icabederdi. İrâdenin yok edilmesinin tekâmül imkânlarını ortadan kaldırdığı ayrıca iradenin bir başka iradeye körükörüne tabiyyetinin (esaretinin) de tekâmülü engellediği görülmektedir.

Şuursuzluğun bir ifadesi olan robot - otomatizmiyle hareket, insanlara kolay ve rahat bir yol gibi görünürse de aslında tekâmül imkânlarını adeta yok eden bir haldir. Tekâmül için, arkadan zorla itilmek değil, bizzat cehit ve gayret göstererek yürümek lâzımdır. Aslında bütün varlıklar var oluşlarıyla birlikte tekâmüle doğru bir hız alış içinde bulunmaktadırlar. O halde bütün varlıklar, ister arkalarından itilsin ister kendileri doğru yol üzerinde istekle yürüsünler, hepsi ezeli ve ebedî tekâmül hali içindedirler. Şu halde bütün varlıklar, kendilerini tekâmüle sürükleyici, önüne asla geçemeyecekleri şiddetli ilcaların tesirleri altında yollarına devam etmek mecburiyetindedirler.

Bütün insanlar daha iyiyi, daha hayırlıyı arayış hali içinde, bir realiteden onun bir üzerindeki el atmağa mecburdurlar. İşte bu hal onların tekâmüllerini temsil eder.

Var oluş, tekâmüle doğru bir hız alış-
tır.

*

Bir yolculuğa çıkacağımız vakit, önce-
den tayin edilmiş bir hedefimiz bulunmalı-
dır. Ayrıca hedefimize ulaşabilmek için uy-
gun ve muhtelif vasıtalarından faydalanmak-
lığımız icabeder. Vasıtaları seçmek hak ve
hürriyeti, liyakatimiz nispetinde biz insan-
lara ilâhî kanunlarca bahşedilmiştir. Bir de-
fa, her hangi bir vasıtayı seçip onunla yo-
la çıkmağa karar verdikten sonra ona tabi
olmak bizler için artık bir kader olur; ta ki,
içinde bulunduğumuz şartları değiştirmenin
yol ve imkânlarını araştırıp, onlardan fayda-
lanmayı becerebilelim.

Meselâ, iskeleden ayrılmış bir vapurun
içinde yarı yolda iken seyahat kararımızdan
vazgeçip geri dönmek istesek, buna imkân
bulamayız.

Tekâmüle hizmet edecek çeşitli vasıta-
lar arasından bize en uygununu, en faydalı
olanını seçebilmemiz, bilgi ve liyakatimiz i-
le alakalı ve mütenasiptir. İlâhî irade ka-
nunlarının istihdaf ettiği tekâmül safhaları,
bütün varlıklar için, ulaşılması zarurî olan
birer yolculuk merhalesidir. Zira, «merhale-
ler kaldırılamaz, ancak aralarındaki mesafe-
ler kısaltılabilir.» Varlıkların bir merhale-
den diğer bir merhaleye selâmetle ulaşma-
sını temin için lüzumlu vasıta ve yolları, i-
lâhî irade kanunlarının icapları temin etmek-
tedir.

Bilindiği üzere tekâmül, hürriyet ve mü-
essiriyet üzerine oturmaktadır. Hürriyetin
genişlemesi nispetinde tekâmül hızı da büyü-
yebilir. Pek tabii olarak yükleneceğimiz
mes'uliyetlerin ağırlığı, bilgi ve hürriyetle
münasebetleridir. İnsanların iradelerini ser-
bestçe kullanmak hürriyetine öylesine büyük
bir titizlikle riayet edilmektedir ki; en na-
zik ve kritik zamanlarda bile kat'iyen -velev
yardım şeklinde dahi olsa- bir müdahale
bahis mevzuu olmamaktadır.

Denizde boğulmak üzere olan bir şahsı,
hiç kimse zorla kurtaramaz. Atılan halatı
tutup tutmamak ta gene o şahsın hürriyeti-
ne kimse müdahale edemez; yeter ki kendi-
si bizzat halatı tutmak istesin ve buna ser-
best iradesiyle karar vermiş olsun. İrade ve

talep hürriyetine, tekâmül icaplarının zaru-
retlerinden dolayı spadyomda da bütün var-
lıklar sahiptirler. Bu hususta alınmış bir
tebliğden aşağıdaki pasajı birlikte okuyalım:

Mustafa Molla 21 Şubat 1948

«Size önceleri tekrarladığım gibi insan
buraya da (spadyoma) gene kendi irade ve
istekleri dahilinde ve isabetli isabetsiz ka-
rar ve istekleriyle geliyor. Hatta buradan
yukarıya gitmeniz veya tekrar dünyanıza
dönmeniz, gene sizin isteklerinize bağlı hâ-
disattandır...»

Şu halde insanlar içinde bulunacakları
mekânın şartlarını bizzat kendi irade arzu
ve talepleriyle önceden işliyecekleri iltleri-
nin illî bir neticesi halinde tayin ve tespit
etmektedirler.

Kısacası bugün ektiğimizin meyvesini
yarın mutlaka ve mutlaka biçmek mukad-
deri içinde bulunmaktayız. İletlerin netice-
leriyle günün birinde karşılaşmağımız il-
liyet prensibinin kaçınılmaz bir icabıdır.

*

Bir insanın daha yüksek bir hayat saf-
hasına ulaşabilmesi için o mertebede bulun-
mağa her şeyden evvel hak kazanmış olması
icabeder. Böyle bir hakkın kazanılması ise,
insanların İlâhî irade kanunlarına intibak
yolunda devamlı surette göstereceği istek, i-
rade ve cehit göstermeleriyle kazanacakları
liyakat ile ancak mümkün olur. İşte ancak
bu takdirde o insan için daha üstün bir me-
kânda bulunmak mukadder bir nasip olur.

Bir üzüm salkımındaki üzüm taneleri-
nin vereceği gıdadan faydalanmak için bile
hiç olmazsa onu dalından koparmak ve ağ-
zımıza götürmek hususunda bir cehit ve gay-
ret sarfetmemiz gerekmiyor mu?

İlâhî ihsan; ilâhî irade kanunlarının i-
caplarına isteyerek ve gayret sarfederek uy-
muş olmakla hayır yolunda yürümek liya-
katini göstermiş olmamızın neticelendirdiği
bir mükâfattır.

Şu halde, müspet fiillerimizin bize na-
sibettiği ilâhî teveccühün müstakbel mu-
kadderimiz üzerindeki derin tesirlerden, her
kademedeki faydalanmağı bilmeliyiz. Dua ve
niyazlarımız, İlâhî ihsanın kapılarını açan
ilk anahtardır; arkasından cehdimiz gelmek
şartiyle.

(Devamı var)

Bu yazı Rahip André Dupeyrat tarafından kaleme alınmıştır. Okyanusyada, Papular arasında bir çeyrek asır misyoner olarak yaşamıştır. Kendi inançlarına sadık ve fedakâr bir insanın hayatıdır bu. Karşısında pek iptidai bir hayat yaşayan yerliler ve «büyücüler» vardır. Burada bir «büyücü hikâyesi» okuyacaksınız. Büyü denilen hâdise mevcuttur. Bu hâdisenin «şeytandan» geldiğine inanacak bir sistem sahibi olan Rahip Dupeyrat'ın şehadeti, olayın karşısında objektif, kıymetli bir şehadettir. Bizce önemli olan iki ayrı çeşit inanç sahibine Yukarı âlemin ettiği yardımdır. Yeter ki gerekli ders alınabilsin. Yeter ki her insanın üstünde bir gök yüzü olduğu, ve üstün bir suur âleminin sonsuz yardımları içinde yaşadığımız bilin-sin.

Sihir Kuvveti

Rahip Bachelier ile birlikte, sağlam, küçük evimizde, oturmuş konuşuyorduk. Dışarda karanlık, aysız bir gece vardı. Sustuğumuz anlarda, dışarıda bardaktan boşanırcasına yağan yağmurun ve büyük ormanların ağaçlarında uluyan ruzgârın sesi işitiliyordu.

Fenerimizin etrafında biz oturmuş, yerli misafirlerimiz de diz çökmüşler, şundan bundan bahsediliyordu. Söz, günün kahramanı Isidoro Ayn-u-Ku'ya geldi.

Bu Dilava nehri membaındaki bir kabileye, Ilide'lere mensup, henüz genç bir adamdı. Çok Zeki, hayat ve kudret dolu birisiydi. Bir kaç sene evvel açtığımız «din dersleri» ne ilk kayd olanlar arasındaydı. Çok kısa zamanda derslerini öğrenmiş, imtihanını vermişti. Mecburi tecrübe müddetini geçirdikten sonra, vaftiz edildi. Misyoner onu papaz tâyin etmeden evvel «Hiç evlendin mi?» diye sordu. Ayn-u-Ku «Hayır» diye cevap vermişti.

Köyünün bütün adamları bunu tasdik ettiler. Gerçekten o evlenmişti; fakat bu arzusu hilâfına olmuştu. O onbeş yaşındayken ana-babası onu, altı aylık bir kız çocuğuna nikâhlanmışlardı! O, kız a uzun zaman, zor tahammül edilebilir bir küçük kızkardeş gözüyle bakmıştı. Yaşı daha da büyüünce, böyle bir hayat arkadaşı istemediğini anlamıştı.

Maalesef, kız yetişkin çağa geldiğinde aynı evde oturmuşlardı. Bu şekilde sessiz, fakat yine de alenî bir rıza göstermiş oluyordu. Her evlilik gibi, hattâ putperest evlenmesi bile olsa bu nikâh da iptal olunamazdı! (Not: Bu bir katolik itikadı, doğmasıdır). Şimdi, sonradan hristiyan olan karısı ile, dinî nikâhı yaparak yeniden evlenmesi gerekiyordu.

Bu kararı öğrenince, Ayn-u-Ku bir müddet münakaşa etti, sonra hiddetle şöyle bağırdı:

— Mademki böyle, ben ki kendimi Tanrıya adamıştım, şimdi de şeytanın ellerine teslim edeceğim!..

Ayn-u-Ku sözünü tuttu.

Bir sene onu hiç görmedik. Esrarlı ormanlarda bir kaç usta sihirbazın nezaretinde sihirbazlık dersleri aldı. Sihirli formülleri, ayinleri, aflatunları, öldürme usullerini öğrendi. Tekrar köyüne döndüğünde zayıf, sararmış, bakışları şaşkın, fakat «büyücü» ünvanına ve daha şimdiden şöhrete sahipti. Çok ince zekâlı, becerikli, müteşebbis olduğu için şöhreti çabucak yayıldı, ve kendisinden herkes korkuyordu. ihtiyar bir adam:

— İnan ki, Rahip efendi, Ayn-u-Ku kendini Kazoar'a çevirebiliyor.. diyordu.

Kazoar devekuşuna benzer bir nevi kuştur. Kuvvetli, aptal ve vahşidir. Orman yollarında onun uzaktan gelişi işitilir. Koşarken kısa kanatlarını böğürlerine vurur; bu da, alçak tazyik altında bir lokomotifin vu-vu... şeklindeki gürültüsünü hatırlatır. Korkunç tırnakları olan koca ayakları ormanın süngerimsi, elastiki zeminini titretir.

Misafirlerimiz de ihtiyarın sözlerini tekrarlayınca biraz güldük. Hayvana dönen bir insan! Eski masallar... Papuların da Avrupalıların da bol bol gulyabani, karakoncolos hikâyeleri vardır. Hüsnü niyetle bu iptidai insanlara böyle şeylerin olamayacağını anlatmaya koyulduk. Birden, onlardan birinin şaracı üzcrine sustuk. *Uzaklardan koşan bir kazoar sesi işitiliyordu.* Herkes bilir ki kazoarlar geceleyin

dolaşmazlar. Zaten Papular da geceleyin dolaşmazlar. Uçurumların kıyısını takib eden sarıp dağ yolundan, daha fenası kötü ruhlardan korkarlar.. Şu halde bizimle kimse şaka etmiyordu. Diğer taraftan, misafirlerimizin tecrübeli kulakları, hatta kendi kulaklarımız bizi aldatamazdı. *Bu, gerçekten bir kazoardı. Biri:*

— Isidoro'dan bahs ediyorduk. Bizi işirti. Geliyor... dedi. Bunu söylerken, Isidoronun köyü İlide'nin, Mondo'daki istasyonumuzun eteklerinde kurulduğu büyük dağ silsilesinin öte taraflarında, batı yamaçlarında olduğunu düşünmek lâzım. İlide'den bize kadar gelmek, bir yerli için bile beş saatten aşağı çckmezdi. Dik boğazlar, sivri tepeler arasından, baş döndüren yarlardan geçmek lâzımdı. Her taraf bâkir ormanlarla kaplıydı. Tepelerin yüksekliği 900 - 2500 metre arasındaydı.

Omuzlarımızı silktik. Kim olursa olsun, böyle bir gecede, böyle bir havada böyle bir yolu geçemezdi. Meğer ki reçineli ağaçlardan yapılmış meş'alçerle, çok dikkatle, beş saat yerine on saat yürünsün...

Bununla beraber kazoar'ın gürültüleri gitgide yaklaşıyordu. Az bir zaman sonra, küçük avlumuzun killi toprağında hayvanın koca ayaklarının patrularını işittik. Sonra birden gürültü durdu. Birkaç saniye sonra kapı itildi. *Gelen Isidoro idi.*

— Burada olduğunuzu işittim, diyordu gülererek. Ben kötü bir adam oldum. Ama ne olursa olsun siz benim pedrilerimsiniz. Sizi selamlamaya geldim. Bana biraz tütün verin de rahat rahat konuşalım.

Önümüze diz çöktü Kendisine verdiğim sert tütünü gazete kâğıdına sardı. Sigarasını çakmağımla yaktı. Bir süre şey konuştuk. Mondo'lu dostlarımız korkudan ötleri kopmuş, susuyorlardı.

Rahat ve dinlenmiş bir görünüşü olan Isidoro yanımızda bir saat kadar kaldı. Ne biz ne o, kazoar'dan bahs etmedik.

Kalkarken: «Mondo'ya misafir geldim, dedi. Uyumaya dönüyoruz. Yarın görüşürüz.»

Elimizi sıktı ve gitti.

Kapıyı kapar kapamaz Kazoarın koşusunu ve vu-vu... seslerini işittik.

Derhal dışarı fırladım. Gece zifir gibi karanlıktı. Hiç bir şey görmedim. Bağırmağım hiç bir ses cevap vermedi. Fakat altın noktalarla süslü simsiyah gökyüzünün altında, vahşi ormanın kendine has gürültüleri içinde, hiç bir şüpheye mahal ver

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

meyecek şekilde ve uğursuzcasına kazoanın ayak sesleri işitiliyordu.

Hiç vakit kaybetmeksizin bu meseleyi aydınlatmak lâzımdı. Aksi halde yerlilerin okadar yıkma-ya çalıştığımız batıl inançları kuvvet ve teyit bulurdu.

Hemen evden çıktık. Yolcuların kalmaları mutad olan müşterek ev'e gittik. Kararlı ve kimseye aldurmaksızın, her kulübeyi birer birer aradık. Herkesi sorguya çektik. Biz papularımızı mırzız; onlar da bizi tanırlar. Bizim «Başka beyazlar gibi olmadığımızı» söylerler. Teferrüata geçmiyorum: Bir şey muhakkaktı: Isidoro köyde olmadığı gibi uzun zamandır bu havalide de gözükmemiştir.

Ertesi gün, şafakla beraber ilide'ye gitmeye karar verdik. Öğleyin oradaydık. Kan ter içinde kalmıştık. İlk karşılaştığımız şahıs, çehresinde geniş bir tebessüm yayılan Isidoro oldu.

Hiç bir hayret ifadesi göstermemeye dikkat ettik. Köy ahalisi, bizi beklenmedik ziyaretimizden hayrete düşmüştü. Biz bir bahane bulduk ve kimseyi şüpheye düşürmeksizin çok dikkatli ve bizim için biraz sıkıntılı bir tahkikat yaptık. Orada da kat'i bir netice hasıl oldu: Akşam Isidoro köyün müşterek evindeydi. «Gelele» saatinden sonra iki pipo içimi kadar orala tütün içmiş ve gevezelik etmişti. Bu, saat yediye kadar demek olacaktı. Çünkü dağ circırları saat altıbuçukta güneşin batışını şarkılarıyla selamlarlar. Müşterek ev'den uyumaya gittiğini söyleyerek ayrılmıştı. Evine girdiği görülmüş fakat çıktığı görülmemiştir. Ertesi gün, her zaman-

ki adeti üzere saat altıda, esneyerek ve gerinerck evin kapısında gözükmişti. Davranışında şu halde, hiç de anormal bir şey yoktu.

Fakat diğer hâdiseler bizi şaşkına çeviriyordu. Isidoro akşamın saat yedisinde köyünde idi. Saat dokuzda bizim kulübemizde, Mondodaydı. *Bilhassa geceleyin, bu iki noktayı ayıran mesafeyi beş saatten az bir zamanda aşmanın fizik olarak imkânsız bulunduğunu hatırlatalım.*

Durumun izah yoktu. Ertesi gün, ben yalnızken Isidoro beni görmeye geldi. Meseleyi kafamın içinde boş yere evirip çevirmekten korkmuştum. Gözlerince bakarak açıkça meseleyi ona sordum:

— Evvelki akşam neredeydin?

— Sende. Mondo'da. Biliyorsun. Bana tütün verdin. Şundan, bundan konuştuk. Elini sıktım

— Evet ama beni aldattın. Mondo'da yattığını söylemiştin. Seni kimse orada görmemiş.

— Oh! Lafın gelişi öyle söylemiştim.

— Buradakiler seni o akşam ve ertesi sabah erkenden köyde görmüşler?

— Evet. Bu gerçek bir lakırdıdır

— Öyleyse bizi görmeye gelmek için kuş gibi uçmuş olacaksın?

Yüzü sertleşti, gözleri vahşileşti. Onda o zamana kadar hiç görmediğim kindar bir tebessümle:

— Sen, papaz, dedi; herkesin yapamayacağı şeyleri yapıyorsun... Ben de sana benim de yapabileceklerim olduğunu göstermek istemiştim..

Birdenbire, beni bıraktı, gitti...

(Lectures pour Tous'dan)

Nankör İnsan

(Sayfa 15 den devam)

minden sonra onu, biraz daha neş'esiz görürsünüz.

Artık ona, evi fakir, eşyası âdi, yaşayışı tatsız gelmektedir. Hatta düne kadar canı gibi sevdiği kocası bile gözüne derbeder görünmektedir.

Onun derdi nedir? O neye imrenir acaba?

Neye olacak, kendi hayatından belki çok daha sıkıntılı olan Elizabeth Taylor'un yahut da, Brigitte Bardot'un hayatına imrenir.

İki gözünün ikisi de görmeyen bir âmâ için bir tek gözünün görebilir hale gelmesi ne büyük saadettir!...

O halde gözlerinin ikisi de gören kişi neden saadet denizinin içinde yüzmez?!..

O bakan gözler ne diye «rehgüzarındaki kuyuyu görmez de gökte yıldız arar».

O yürüyen ayaklar ne diye dümdüz yolda yürümek dururken dağlara, yalçın kayalara tırmanmağa kalkışır veya çöldeki serabın peşinden koşar?

O, ekmek tutan, bayrak tutan, başak tutan, silâh tutan, o, istemek için uzanan, dilenmek için uzanan, çalmak için uzanan, almak için uzanan, nihayet vermek için uzanan eller ne diye her Allahın günü, o günleri, o nimetleri bahşeden Allaha şükran için uzanmaz?!..

Yollar 1

Bu gün de dostlarım yollardan bahsedeyim. Yollar ki, menzillerden sonra sizi karşılayan yepyeni menziller vaad eden, adımlarının tekerrüründen sonra bir vehim gibi ufuklara kol atan ümit ve intizarlarımız, yanırlarımız, kıvranırlarımızdır. Yollar nereye gitmez?.. Belki sizin istediğiniz yere değil fakat mutlaka istenen bir yere gider. Belki bu alemde sizden başkalarının istikameti sizi doyurmayacak, sizi sevindirmeyecek, fakat sizin gibilere bir ümidivisal olacak...

Yollarda koşanlar vardır, yürüyenler vardır, emekleyenler, sürünenler ve nihayet baygın ve bihuş düşüp kalmışlar vardır. Yollar nefeslerin tükendiği, yollar intizamların uzadığı, susuzlukların dudaklarda çatladığı, ihtirasların vicdanlarda körleştiği, ibadetlerin kahhar bir gayza döndüğü, cemiyetlerin ifritler gibi ağız açarak, uluyarak soludukları ufukların üstüne doğru uzanmış bir te-neffüs imkânıdır... Veyahut onlardan ses getiren çirilçıplak bir arz yarasıdır... Bir toprak çıplaklığıdır.

Yollar uçurumlara gider, yollar zirvelere çıkar, yollar bir daireyi mevsedette dönüp dolaşır... Hele-zonlaşır.. Yollar, bir an gelirkî aklınızın ermiyeceği, gözünüzün görmeyeceği bulutsuz, sis ve du-mandan uzak bir günde ve bir meçhul noktada düğümlenip kalır. Herkesin yolu kendine güzel, herkesin şahikası, başkasının ovasındaki vus'ata doğru açılır. Kim kimi görmezse o kendini bil-miyor demektir. Onun için cemiyettesiniz... Onun için muhtelif yolların içinde kendi yolunuzun mana ve vus'atını kavramağa sevk edilmişsiniz... onun için insansınız... Ey yolların başlangıcın-dan sonlarına doğru koşanlar... Bilinizki ne başlangıç, ne son var... Yollar... Daima yollar...

Yollar 2

— Yollar bazen yanyana geçerler... Yolcular bazen muakis istikamette yanyana koşarlar... biri diğerini istihza ile süzer. Fakat her ikisinde de müsterek olan alinteri ve soluk soluğa bir cehdi mükerrer vardır. Bir itiliş var... Bir çekiliş uğrunadır... İnsan diz çöküp geviş getirenlerden değildir elbette...

Yollarınızı sevdiğiniz kadar, yolları da seviniz... Emin olunuzki onlar birer usku rehaya gö-türürler... Sizin dimağınızda acı başkalarını ürkütebilir... Onların dimağında tatlı sizi tatmin etmeyebilir. Bir çoğunun gırtlığında yanan susuzluk bağımızdaki üzümleri besleyebilir... Cihan tezatlar örgüsünden meydana gelmiş bir nesci gayri mer'idir, bir nesci pür lutustur, bir nesci ilâ-hidir. Yollarınızı tezyin ediniz. Sizden sonra gelenler çeşmelerinde sular bulsunlar... Vahaların-da dinlensinler, sahillerinde serinlesinler... Vadilerinde bahçelere girsinler gülüstanlara varabilsin-ler... Yol bırakınız sizi ansınlar... Yangın gibi kapkaranlık bir iz bırakmayın... Hayat olup ebedi-yete uzanın dostlarım..

Dua

(Adı verilmeyen bir plândan)

— Yarap fecirlere bağırını germiş toprak hakkına bizi zebunluklarımızdan kurtar. Sesleri du-yulmıyan, duyulup anlaşılmıyan, sonlarına varılamıyan emelleri bilinemiyen varlıkların garazsız ibadetleri aşkına, bizi kendi yorgunluk ve iptilâlarımızın esaretinden masun kıl yarabbi... Bize, bizim düşmanlarımızın, bize buğzu hakaretimizin yaklaşmasını men'et... Sana açılan ellerimizde boşluk kalmasın... Yıkılan ülkeler gibi, içimizin namütenahiliğinde hüsrânlarımızla ağlaşmayalım. Her yerde seninle olduğumuzu his eyleyerek sonsuz iktidarlarla muhat yaşayalım. İdrâkimizin vus'unu temaşa eyleyebilmemiz için bizi, bizim hudutlarımızın dışında hükümrân kıl yarabbi... Hayatımızı yuvarlanmaktan kurtar... Gayelerimiz gayyalar olmasın yarabbi...

Sayın Neşriyat Müdürü,

Benim en çok lüzum hissettiğim ve üzerinde ısrarla durduğum nokta :
Spiritualistlerin afakî bir şekilde birleşmeleridir. Bu büyük arzumun verdiği gayretle adreslerini edinebildiğim teşekküllere bu mektubu hazırladım. Neşir organınızla mümkün olduğu kadar fazla spiritlerle temasa geçmek istiyorum. Neşriyatınızda bana da bir yer tahsis edebileceğiniz ümidiyle.

Bro. Laurence Philip Hatch

Neşrettiğimiz bu mektup, bizce dünya spiritüalizminin bu günkü durumuna işaret ettiği için önemlidir. Avrupa ve Amerikada spiritüalizma, geniş çapta Hıristiyan dininin etkisi altındadır. Bir çok spiritüalistler, «dini kuvvetlendirmek için» spirit olayları kıymetli bir dayanak saymaktadırlar. Bizce, hakikatin kuvvetlenmesi için beşerî bir yardıma ihtiyacı yoktur. Herşey ona teyid eder ki, bütün beşerî fiiller de bu HAKİKAT'ın bir yüzünü teşkil eder.

Spiritualistler Neden Birleşemiyorlar?

Bir müddet evvel «The Psychic Observer Magazine» in baş yazarı Miss Agness Reuthe yazdığı bir makalesinde şu suali sormuştu: «Spiritler bir arada neden yürüyemiyorlar?» Bunun üzerine bu hususta düşündüklerimi yazdım. Yazım, bir müddet yayınlandı fakat tamamlanmadan kesildi.

Aradan şimdi bir kaç sene geçmiş bulunuyor ve sualin kafamda, gittikçe büyüyen bir heyulâ gibi dikildiğini görüyorum. Sual halâ cevapsız kaldı. Bütün ciddî Spiritualistlerin bu konu üzerine ibadet edercesine eğilmeleri icabeder. Eğer kuvvetli bir halde ayakta durmak istiyorsak, derhal bir cevapla ortaya çıkmamız elzemdir.

Bu yazımın bazı kısımlarını henüz neşrettiğim «Spiritualizm ve Ebediliğin İlmî delilleri» isimli kitabımdan derledim.

Yukarıdaki suale cevabım şudur :

Yeşil gözlü canavar diye vasıflandırılan kıskançlık, Spiritualistlerin müşterek faaliyetlerine giden yollarda amansız bir şekilde durmaktadır. Muhtelif grupların birleşmelerine mani olan, çeşitli çekişmeler yaratan : kıskançlıktır. Sınıf çalışmalarında kıskançlık, ümidvar bir talebeyi aksattırır. Ekoller arasında kıskançlık, mensuplarının inkişaflarına mani olur.

Geniş Spiritualist organizasyonlardaki kıskançlık ise, Hıristiyan Spiritualizmin, mükemmel bir ilim ve makbul bir filozofi halinde tekâmül edişine lüzumlu olan enerjiyi

müştereken kullanmağa mani olmaktadır.

İncil'e dayanmanın, Spiritler arasında bir birleşme unsuru olmağa kâfi gelebileceğini düşünmüştüm. Fakat şimdi ise **ALARM ÇANI ÇALİYOR!**

Hakiki Spiritualizm, ona mensup olan arasında dahi bir takım yeni cereyanlarla gayesinden uzaklaşmaktadır. «The New Age Groups», «The Aquarian Gospels», «The Rosicrucians», «The Brotherhood Groups» ve birçok Okkült gruplar ayrı ayrı birer batağa saplanmış bulunuyorlar. Benim gözümle onlar Spiritümalizmin birleşerek üzerinde duracağı bir kürsünün tahtasını teşkil edecekleri yerde, bilâkis, etrafa saçılmış birer tahta kıymığıdırlar.

Müteyakkız olunuz. Bu, gayesini şaşır-mış, bu acayip doktrinleri icad edenler ve tek kürsünün bir kıymığı ahp, onun üzerine yeni bir din koymıya çalışanlar arasında külf olur gidersiniz. Bu, dinlerde, asırlarca olagelmiş bir hâdisedir. Bu istikrarsız asırların karanlığından artık sıyrılmamız icabederdi.

Putu tapıcılığı bırakıp, İSA'yı tanıyan ve ölümlerin kıyamını vaaz eden Spiritualistler dahi şimdi, yeni bir kürsüden yeni bir din yaymağa çalışıyorlar. **TANRIM!** Bir birlikten daha ne kadar uzak kalacağız?

Psişik tezahürlerin muayyen yönlerini sermaye edinerek, şahsî çıkarları ve şöhrret temini gayreti içinde olan menfaatperest-

lerden olmayınız. Hayatı öğrenmek bilgisini arıyan, susamış varlıklara, hakikat meş'alesini yakıp yollarını aydınlatalım ve TANRI yolunda birleşelim.

Biz Spiritualistlerin, Dünyaya verecekleri **FEVKAL'ÂDE BİR ŞEYLERİ VARDIR.** Ancak, herkesin tasvip edebileceği, Temel Prensipleri havi, kuvvetli bir Mihrakımız olmalıdır. Bu olmazsa hiç bir zaman Olmamız İcabeden Yolda olamayız.

Dünyanın hasretle beklediği İLÂHİ BORU'nun SESİNİN Çıkacağı Yer Olan MİHRAKIMIZI kuralım. Sevgili ölülerinin kayıp olmadıklarını, ve ölümün olmadığını dünyaya isbat edelim. Dünyaya takdim edeceğimiz **Çok Hususi Bir Şey'imizin olduğunu** dünya bilsin ve her Spiritualistin ferden ferda omuzunda olan bu çok ağır mes'uliyeti duyarak yaşyalım.

Spiritualizmin ezeli müdafiliği yerine müsbet bir yakınlaşma ile onu yayalım. Kongre, toplantılar v.s. için kâfi derecede para harcanmıştır da onu yaymak, isbat etmek için ise çok az harcanmıştır. Eğer işimiz, zekî Spiritualistler zümresinin teşkil ettiği bir sınıfın dört elle sarıldıkları bir iş mevzuu haline gelirse; düzenbaz zümreler yollarda dökülür. Eğer işimiz ALLAH işi olmasaydı, çoktan yıkılırdık.

BUNU EHEMMİYETLE DÜŞÜNÜN!

Davamıza hiç bir değer, hiç bir terakki kazandırmayacak olan, tek yöne saplanmış ve o yöndeki faaliyetlere nasıl kapılıyorlar hayret ediyorum? Bir temele istinat etmezsek, konuyu, yabancı bir şahsa nasıl kabul ettirebiliriz? Birleşmeliyiz; bölünürsek : dağlarda kaybolmuş kuzular gibi kimse tarafından görünmeyiz, İSA : «KUZUMU BESLE» diyor. Kitabımda Spiritualizmin temellerini herkesin anlayabileceği bir tarzda takdim etmeğe çalıştım : «**Bazı yiyecekleri, kuzu, hazmeder.**» Aşına olmıyanı, temel teşkil edecek olanı vermeden, Spiritualizmin yüksek bilgilerini veremeyiz.

Psşik tezahüratla, reenkarnasyonun, bir vakıa olduğunu kim isbat edebilir? Herkes, kendi teorisinde haklıdır; fakat deneme yapılamadığı müddetçe vakıa değildir. Ve aşına olmıyanları ikna edebilecek pratik bir

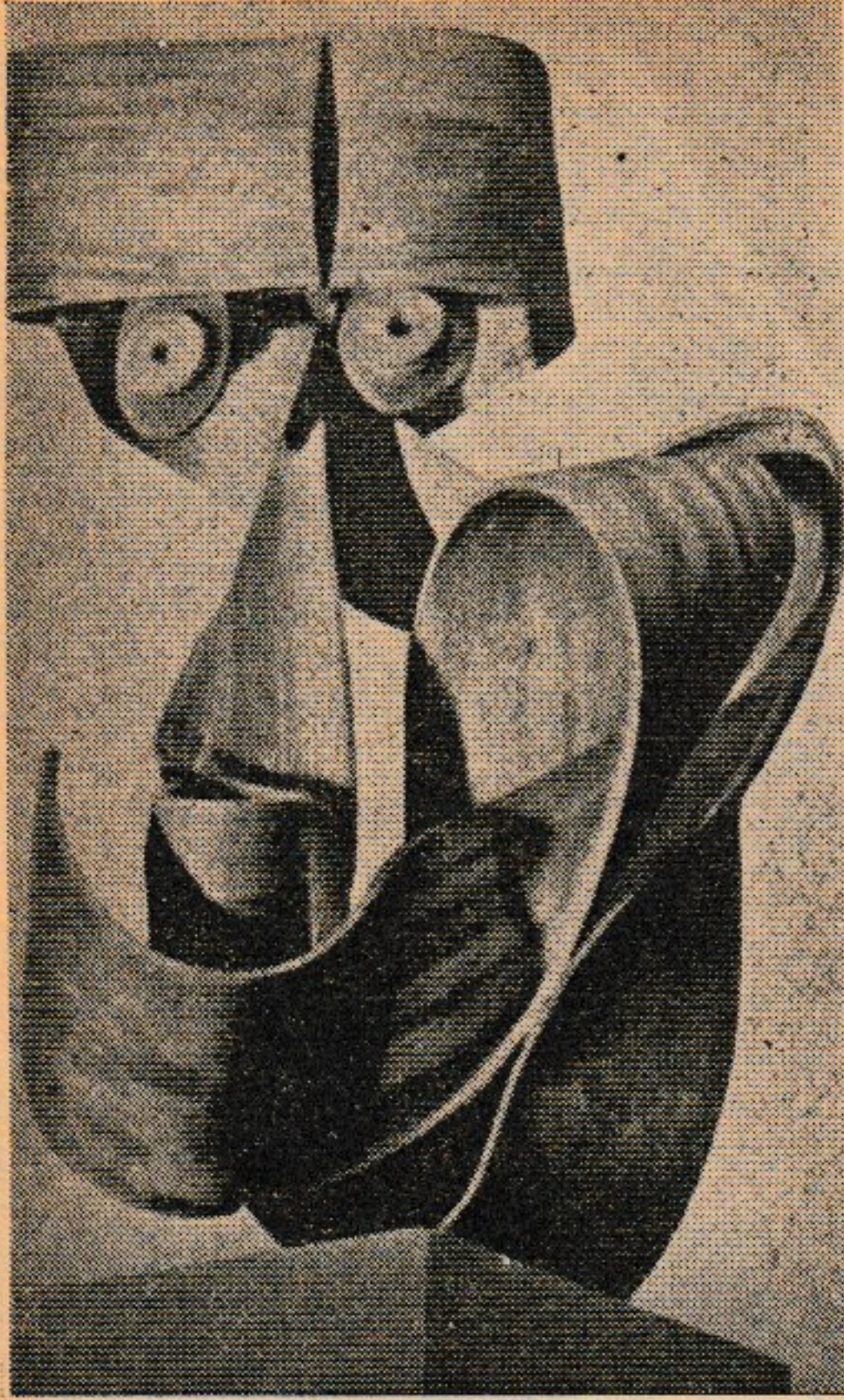
çare de değildir. Fakat tabi, aç bir balık su yüzünde yüzen yiyeceğe benzer her şeye saldırır. Bir Spirit olarak Mukaddes Vazifemiz, **havuza hakiki yiyeceği atmamızdır,** ki, balık, ne ölsün ve ne de yem gibi gözüken parlak işkence âleti olan oltaya takılsın.

İşlerimizi, ebediyen, yer yüzü denen bu planette yapmıyacağız.

Her teorimizde anlaşmasak bile, iş birliği yaparak, temel Spiritualistleri olarak bir bayrak altında bir kuşak teşkil edemez miyiz acaba? Artık çok geç olmadan, esas Spiritualizmin kendini bulması en samimi duamdır.

Bro. Laurence Philip Hatch
P. O. Box 50187
NEW ORLEANS - LOUISIANA 70150
U.S.A.

Spiritizma Dersleri

Hazırlayan: Ergün ARIKDAL

Medyomluğun, bir kısım insanlar için daha kıymetli olanı fizikî tezahürler gösteren nev'idir. Bu nev'î medyomluk insanların meselelerini aydınlatmak, bilgi ve kemâl sahibi yapmaktan ziyade, onları kısmî bir inanca doğru çeker. Yüzyılımızın Avrupa ve Amerikası fiziki tezahürlerle alâkadardır; bunun için de, Yukarı Alemin görüp gözetici-leri, ihtiyaçlarını yerine getirmektedir diyebiliriz. Memleketimizde bu kaidenin dışında olmasa gerek. Mamafih Semavî kitaplarda bahis mevzuû olan mucizeler ve diğer tezahürat pek az insanı inançlı ya da itikatlı hale getirmiştir. Netice, gine insanın idrak ediş kaabiliyeti ile orantılı olarak ruhî cehtine kalmıştır. İşte bu ruhî cehte yardımcı olmak maksadıyla siz sağ duyu sahibi okuyucularımıza bir kaç psişik usulden bahsettik. Şimdi fizik medyomluk konusunu tetkik edelim.

FIZIKI MEDYOMLUK :

Fiziki olaylar, esas olarak, darbeler, telekinezi, psişik ışıklar, doğrudan ses ve yazı, apor, ruhsal fotoğraflar, fantom ve mülajlar tarzında; bazan seyyal ve bazan gitgide yoğunlaşan EKTOPLAZMA adı verilen medyomnik bir seyyalenin dışarı çıkması ile elde ediliyor.

Ruhun iradesi ektoplazma üzerine tesir edebilir. Onu dokunulur hale getirir ve şekillendirir. Fizikî bir celsede medyom ve ruh arasında müşterek bir çalışma vardır. Bedensiz varlık ektoplazmanın düzenini sağlar ve şartlarını tâyin eder.

Deneylerden elde edilen neticelere göre, gün ışığı, zihnî durum, asistanların sayısı, sağlık durumu yahut medyomun yorgunluk vaziyeti, ısı ve nem tezahürlerin sonuçları üzerinde bir tesire sahip olabilir.

Fizikî tezahürlerin meydana gelmesine sebep olan ruhlar geri ve «darbeci ruh» lar değildirler. Darbeci ruhlar ismini alan varlıklar ekseriya kendi çıkarları için tesir ederler. Bunlar maddî tezahürat göstermek isteyen yüksek ruhların birer aletidirler diyebiliriz.. Demekki yüksek ruhlar da fizikî celseler idare edebilir ve bulunanlara bu yol vasıtasıyla bilgi verirler.

MEDYOMUN ARAŞTIRILMASI :

1 — Medyomun tayini, ancak daima aynı şahsın bulunduğu zaman meydana gelen bir olayın tahakkukunu takiben hasıl olabilir. (Tekinsiz ev ve telekenizi gibi).

2 — Tecrübe ile ortaya çıkabilir (Tiptolojik celselerde...) Rehber varlık bu kimseyi belirtir.

3 — Gelişmiş bir medyomun rehberi, psikolojik bir celse devamınca, bu tâyini yapabilir.

4 — Manyetik süjeler de fizik medyom olabilirler.

Fizikî tezahürlerin ilk çalışması darbe ve eşyaların levitasyonları ile başlar ki bunlar hakkında malûmat arzedilmişti. Fizik neticeler ancak deneycilerin sebatkârlığına ve dürüstlüğüne bağlıdır.

VASİTALAR

Fizik celselerin aletleri basittir: üç yahut dört ayaklı masa. Hafif bir ağaçtan yapılması tercih edilmelidir. *Medyomluk hücresi*: Celse odasının bir köşesini perdeyle ayırmak suretiyle hazırlanabilir. Perde koyu renkte ve kalınca olmalıdır. Köşe olmayacak durumda ise duvara, paralel iki demir veya sağlam tahtayı duvara girecek tarzda çakmak suretiyle bir hücre elde etmek kabildir. Bu, medyomu ve ektoplazmayı dıştaki ışıktan korur ve enerjinin teksif etmesini kolaylaştırır.

Fotoğraf makinası : Olayların tesbiti için, kızıl ötesi ışıktaki çekebilen filimler kullanılır. Flâş

çok tehlikelidir.

Hassas Terazî : Telekinci olaylarının kapalı bir fanus içindeki terazî üzerinde meydana gelmesi çok kuvvetli bir isbat vasıtasıdır.

Alüminyum boru : Doğrudan ses ve levitasyon olayları için elverişli bir vasıta olan alüminyum trompet (boru) 70-80 santimlik bir megafonu andırır.

ODANIN TERTİBİ :

Odanın tanzimi hile yapılabilme imkânlarını bertaraf edecek tarzda olmalıdır. Kapı ve pencereler iyice örtülmelidir. Medyomun koltuğu rahat olmalıdır.

CELSE ŞARTLARI :

a) **Asistanların miktarı :** Bunu daha ziyade deneyiciler tesbit etmelidir. Azamî 8 kişilik bir gurupla iyi neticeler alınır. Çokluk'la yapılan celselerde bir birlik ve düşünce ahengi kurmak güçtür.

b) **Medyomların sayısı :** Genel olarak bir tek fizikî medyom muvafıktır. Durugörü medyomlarının yardımcılığını sağlamak faydalıdır.

c) **Aydınlatma :** Bir : Az önemli olaylar (darbelce ve levitasyon gibi) genel olarak basifletilmiş gün ışığında meydana getirilebilir. İki : Işıklandırma mavi, yeşil veya kırmızı renkte olmalıdır. Ay ışığının en müsait ışık olduğunda ittifak vardır. Gün ışığı, medyomun iyice gelişmesinden sonra kullanılabilir, fakat loş olmak şartıyla.

d) **İsu durumu :** Bu tesirlere karşı az çok hassas olan medyomun şu veya bu dereceyi bildirmesine göre düzenlenebilir.

c) **Nem durumu :** Bazı deneyiciler havadaki su buharının psişik kuvvetlerin kolayca dağılmasına yardım ettiğini söylerler (Elektrik scyyalesinin dağılması mukayese edilerek...) Elektrikli havalar ve fırtına öncesi sakin atmosferin olayların şiddeti üzerinde tesirleri önemli yer tutar.

f) **Sükûnet :** Celse süresince, enerjinin birikmesince ve düşünce konsantrasyonuna engel olan her türlü gürültüye son vermek ve hiç gürültü yapmamak şarttır.

g) **Zihnî durumlar :** Olayların şiddeti, esas olarak, medyom ve yardımcılarının zihnî durumlarına göre değişik olabilir. Gerçek bir sempatisasyonla vücut bulan ahenkli bir muhit, müsbet bir tenkitçilikle hareket eden uyanık zihinler lâzımdır. Herkeste nünakasız saf bir arzu olmalıdır. Her türlü aleyhte düşünce ve bunun aşıkça beyanı şerefli bir medyomu tahkirdir. Medyomu yersiz endişe, şüphe ve heyecanlara sürükler; netice olayların zarıflamasına sebep olur. Celsenin düzenli gidişine zıt bir dururnu kabul etmek, aldatıcı ve gerçekten bozucu kuvvetlere süfeyi (medyomu demektir) terk etmek olur.

Bundan başka, düşünceler nötr olmalı, pasif kalmalıdır. Hassas medyomu telkini tarzda tesir edilebilir. Pasiflik için müzik dinlemek, dua etmek faydalıdır.

h) **İstek :** Medyomun iyi niyeti ve arzusu esastır. Celse hemen licinen buna tâbidir. Asistanların sebat, iyi niyet ve öğrenme aşkı bunu tamamlar. Medyom ve asistanlar sıhhatli ve yüksek moralli bulunmalıdır. (Devam edecek)

Moskovadaki Hayalet

Psychic News No. 1652

Gizli Servis Şefi Lavrenty Beria'nın Moskova'daki evinde geçiyor bu olay. Senelerce boş kalan ev ecnebi diplomatlara lojman olarak hizmete konulmuş ve Tunus Cumhuriyeti elçisine tahsis edilmiştir. Elçinin eşi, geceleyin, çığlıklar, inilti, hıçkırık sesleri duyduğunu birkaç dostuna söylemiştir. Kadın, yemin ederek bir gece, «bu çatı

altında uzun zaman oturmamayı» ona tavsiye eden beyaz elbiseli bir kadın gördüğünü bildirmiş ve «Eğer hayatını ve çocuklarını düşünüyorsan» diye de ilâve ettiğini söylemiştir.

Araştırmalara göre, mahzende, Beria'mın hapsedtiği kimseler için kullandığı hücrelerden birine giden, duvarları örülü, bir yeraltı geçidi mevcuttur. Hıçkırık ve inilti bu mahzende tezahür ediyor.

Yeni bir başka elçi, ikametgâha gelmeden önce, orada bir ayin yapılması hususunda ısrar etmiştir.

Maddecî Rus bilginleri acaba bu olayın üzerine eğilecekler mi? Biliyoruz ki onlar da parapsikolojiyi incelemektedirler.

YARDIMCI ÜYE KÖŞEMİZ

Y.Ü. 47 . Sn. Çerkez Kutlar

KIZILCAHAMAM

1) Spiritüalizm ile ilgili yabancı yazarların kitaplarını gerek tercüme ve gerekse yayınlamak bir imkân meselesidir. Cemiyetimizin bugün için böyle bir imkânı maalesef yoktur. Siz yardımcı üyelerimiz arasında bu işi yapabilecek kimseler varsa lütfen bizimle bu hususta da temasa geçip bu hizmete tâlip olsunlar. Çevirme ve baskı için gereken maddi yardım sizden, diğer hususlar bizden...

Dr. Berdi Ruhselmanın kitaplarını temin etmek veya yeni baskılarını yaptırabilme hakkı maalesef bizim elimizde değildir...

2) Mecnua faaliyetimiz, bütün faaliyetlerimizin tümünü içine almaktadır. Elde ettiğimiz neticeleri sizlere mecnua yoluyla verneğe çalışmaktayız. Diğer faaliyetler hakkında birşey söyleyememek, mecnuayı, sizin düşündüğünüz gibi tek bir faaliyet olarak görmekle mümkündür ki, bu hatalıdır. Cemiyet olarak yapmakta olduğumuz her faaliyetten elde ettiklerimizin muhassalası, hepimizin eseri olan RUH ve MADDE'dir.

3) Aldığımız bilgilerin tatbikatını yapabilmek için çevremizle ilgilenmemiz şarttır. İstifade edebileceğimiz olayların asli sebeplerine ancak bu şekilde bir çaba göstererek varabiliriz...

4) Arkadaşlarınız arasında yaymağa çalışacağınızı vâdettiğiniz bu mevzulara karşı gösterilen ilgi ve reaksiyon nedir? Lütfen cevabınızı bekliyoruz.

5) Derslerimizi takip edip istifade edemeyişinize cidden üzüldük. Size bu hususta nasıl faydeli olabiliriz acaba?

Mecmuamız için yazı yazmak isteyen herkese sahifelerimiz açıktır.

Yazıların okunaklı bir şekilde kâğıdın yalnız bir yüzüne (mümkünse yazı maki-nasında) yazılmasını rica ediyoruz. Pek tabiidir ki, beğenilen yazlarınızdan me-

muamızı okuyan herkes istifade etmiş olacaklardır.

Ayrıca malûmunuz olduğu gibi, mecnuamız bir «Ruhsal Olaylar Yarışması» açmıştır. Bu yarışmaya katılmanızı bekleriz.

Başarılar, sevgiler.

Y.Ü. 51 — Sn. Cengiz Bükler

İSTANBUL

1) SPİRİTÜALİZM, maddenin ötesindeki- lere, maddeden, ihtiyaçlarımıza uygun köprüler kurarak gidebilmektir. Bu da ancak SİSTEMLİ DÜŞÜNEBİLMEK'le mümkündür. Merakla değil... Merak, bir arzunun, bir başka deyimle, bir ihtiyacın başlangıcı olabilir. Bir tatmin olma duygusu ile yetinilmiş ise, bu, gerçek ihtiyacımız değildir. Tatminlerin önünde sıralanmış ihtiyaçlar varsa, bunu tatminler, tatminleri yeni ihtiyaçlar kovalıyorsa düşünmeğe başlamışız demektir...

TEKÂMÜL, ihtiyaçların yürüttüğü bir yoldur. İhtiyaçlarımız gerçekse, yolumuz doğrudur. İhtiyaçlarımız sıralanabilmişlerse hızımız yerindedir. Bu iki şıkkın dışında bulunduğumuz takdirde eğri yolda ve yavaş gidiyoruz diyebiliriz. Şunu unutmamalıyız ki, gerçek ihtiyaç ruhumuza aittir. Nefsaniyetimiz, kuzunun yemek için peşinde koştuğu, sahibinin elindeki bir tutam ot gibidir.. Beş duygumuza hitap eden maddî âlemde gördüğümüzü zannettiğimiz herşeyin birer sübjektif değerinde olay olduğunu; asıl objektif değer, ruhumuzla kurabildiğimiz köprülerin bize aktarabildikleri kadar olacağını bilmemiz gerekir. Nefsaniyetimizi bu açıdan kıymetlendirmeğe çalışırsak, ruhumuzla geçişi kolay ve sağlam köprüler kurmuş ve şuuruluğa doğru yönelmiş oluruz..

Bilginin pratiği, tatbikattır. Size verilen tatbikatı gelişkinse, kolay ve anlaşılır şekilde aktarabilir. Anladığının tam ve hatasızlığını ise, ancak tatbikatla anlayıp ge- liştirerek pratikler elde etmeğe başlarsınız...

Biraz insafı olarak düşünürsek görürüz ki, vaktimiz yok diye kopardığımız vaveylâ

boşunadır: Acaba bütün dolu saatlerimizi işgal eden bütün meşgalelerimiz gerçekten bizim ihtiyaçlarımız mıdır? Yoksa bizler inadınin câzibesine kapılmış dönmekte bulunan kelebekler gibi miyiz? Bu iki şık arasında vicdanî ölçülerle kendi kendimizi aldatmaktan uzak tutabilirsek, nice yokların var olduğunu; nice varların da yok edilmesi gerekenler olduklarını görürüz. O zaman haftada bir gün **SALI TOPLANTILARI**'na katılmanız mümkün olabilir.

Gösteri, bizler için mucize olanından mucize sayılmayanına kadar her cinsinden çevremizde daima mevcuttur. Neyi görmek istiyoruz? Önce bunu tayin etmeliyiz ki, bize göre gösteri sayılanı değerlendirebilelim.

Peygamberlerin hayatları mucize ile doludur. Bu gösterilerden kaç kiçi istifade edebilmişlerdir? İstifade etmeyenlerin sayısına göre her halde çok olmasa gerek...

Gösteri daima vardır: Görmek için çırpınan göze derhal girer ve istenilen bilgi verilmiş olur. Fakat görmek için hiçbir gayreti olmayana neyi göstermek mümkündür?

En iyi gösteri, her gün vücudumuzda cereyan edip durmaktadır. Ne biliyoruz biz bize ait? Ve bizim ötemizde ne arıyoruz?..

2) Her türlü faaliyetimizin ilginizi çekici olmasının bir gün bir uç verecek kadar sivrilmesini temenni ederiz.

3) Tanımak veya tanımamak? Tatbikatı yapılmayan bilgiyi tanıdığımızı nasıl iddia edebiliriz? Bu tatbikatı yapabildiğimiz kadar da çevremizi tanımağa başlarız..

4) Bizden birşey talep etmedikçe ne verilir; ne de bir başkası tarafından bizden talep olunur. Alış - veriş karşılıklıdır...

5) Derslerin daha seri ve müşahhas olması, sizlerin elde edeceğiniz faide nisbetlerine bağlıdır. Daha pratik konulara geçebilmek için tatbikat... Ne kadar çok derin bir görüş elde edebilirsek, o nisbete de bilgilerin pratikleştiğini müşahede ederiz..

6) Mecmuanın yalnız günlük hayatla ilgili konularının kayda değer görülüp diğerlerinin bu kaydın dışında bırakılması, haddizatında tamamını günlük hayatımıza maledeceğimiz diğer konularının satıhtan müşahade edilmesindedir...

Nazar ve nazar değmesi hususunda sorduğunuz birkaç soruya gelince :

Nazar, varlıklarda mevcut manyetik kuvvetle ilgilidir. Yılanın gözünü diktiği tavşanı yerinde çivileyip yakalaması ve yemesi, bunun açık bir örneğidir. Ve bütün yaratıklarda bu kudret mevcuttur. Fakat açığa çıkışı, varlığın tekâmül ihtiyacına göre değişir: Bazılarında, sizin de müşahade ettiğiniz gibi, barizdir... Diğer bazılarında da bu bariz oluş yok gibidir... Bu kudretin iyi veya kötü yolda kullanılması ise, bilgi durumuna, tekâmül seviyesine, en mühimmi varlığın ihtiyacına bağlıdır. Bir boğayı düşürüp çatacak kadar bakışları tehlikeli olan; fakat bu davranışını ancak bilgisi - dolayısıyla vicdanı - ile bakmamak suretiyle önleyenler de vardır. Bizleri bu tehlikeli nazarlardan koruyacak olanlarsa, tatbikatını yapmağa çalıştığımız ve devamlı öğrenmek için çırpındığımız bilgilerimizin bize kazandıracığı temiz düşünce kudretlerimiz olacaklardır. Her türlü kötülüğü kovan tek unsur, bilginin tatbikatına dayanan iyi niyet kudretimizdir..

Başarılar, sevgiler.

36) İbrahim Ethem Kurt
Maliye Tahsildarı
Samandağ - Hatay

38) Selâhattin Zekât
23 Temmuz Cad. No. 7
Samandağ - HATAY

39) Halil Turhan
Köyler Kâtibi
Sabunlu Mutayram Köyü
Samandağ - HATAY

40) Şehmus Uslan
P.T.T. Müdürü
SAVUR

41) Rasih Erdem,
Emekli Öğretmen
Eski Kuyumcular Mah.
Hacı Gaybi Sk. No. 8
BALIKESİR

42) Nusret Uludağ
Seka Umum Müd. Satış Me.
Kocaeli İZMİR

İLİM VE DİN HAKKINDA

M. Molla :

İlim ve Din'in insanı bir bütün hâlinde kavrayan ileriletici iki kol olduğunu artık şüphesiz öğrenmiş bulunuyorsunuz. Ve yine biliyorsunuz ki, açlık duygusu ile dünyaya gelmiş olan insan, insanlık merhalelerini aştıkça, kendinde mevcut fazilet melekesini birlikte yürütmekte devam hâlinindedir. Açıkçası, bu gün emeğiniz neticesi nelere sahipseniz, dünyaya ilk insanın gelişi ânında dahi, bütün bunların madde ve mânaya mütevecih melekeleri mevcut idi. Fazilet duygusunu açlık duygusu ortadan kaldırabilseydi, milletlerin ahlâk telâkkileri ne olursa olsun, bu gün yer yüzünde bir fazilet müessesesi mevcut bulunmazdı. Ancak hayvan plânına mahsus olan tabiat ortamının tek yarışçı varlıkların, böyle bir müesseseden müstağni kaldıklarını biliyorsunuz...

Vasatların değişmeleri hâlinde hayvanlara nasıl ki, peşinen ilâhi kurtarıcılık teşmil edilmişse, ilk insanın da tecrübe yoksulluğu dolayısıyla, ilâhi adâletten peşin ikaz ve kurtarıcılıklar aldığını, size evvelce söylemiştik.

Mesele, Klân devri insanı veya kâhini, bu günkü ilim vasıtalarına ve tekniğine sâhip insanlardan daha çabuk tehlikeleri istihbar kabiliyetine sâhipti. Hayvanın tehlikeye karşısında ikaz edilişi ve kurtarılması gibi, akli melekelerin inkişâfından evvel insan, ilâhi takdirin daha ziyâde himâyesi sınırı içinde yaşıyordu.

Sonra bu tecrübelerle oğunlaşan akıl melekesi, kendine vaadedilmiş olan mukadderin yarısına sâhip olmaya başladı ve şüphesiz, diğer canlılarla ortaklaşa müstefit oldu. İlâhi ikazların ihbâr ve kurtarıcılıklar merhalesinden insan, tecrübeleriyle hududsuz bir dinamizma yoluna girdi. Ve o andan itibaren, mes'uliyet vasatı dediğimiz sosyal bünye kurulmuş oldu...

Ege Spirit Cemiyetinden gönderilen Bir Celse zaptını tetkiklerinize sunuyoruz. Dostlarımıza çalışmalarında başarılar dileriz.

Mes'uliyet, mukadderin yarısına sahip oluş şîandır. Şu halde Tanrı, sonsuz mes'uli yetlerin sahibi'dir. Hayvanda yuva yapma ve yavru yetiştirme gibi basit bir alanda gerçekleşen iptidai vazife sorumluluğu, arının bal yapması kabilinden ve yine ilâhi ikaz yani içgüdü mevzuu olmaktan ileri geçemeciştir. Bununla beraber bu mahdut sorumluluk faaliyeti, hayvan plânında ruh için bir emri vâki olarak tesirini bırakmaktadır. Ve böylece, mânevi melekelerin de tedricî yolu üstünde, biyolojik safahâta doğru intikal seyri tuttuğu açıkça görülmektedir.

Bu gün en ileri ilmi zihniyete ulaşmış muhitlerinizde, ilk insanın hayvanlar gibi bazı ön sezilere sahip olduğunu kabul edenler görülmektedir. Onlara göre, Spritüalizmanın Tanrı diye adlandırdığı sonsuz yaratıcı mutlak şuur ve irâdenin tekabül ettiği mâna, tabiattır. Halbuki tabiat, oluş mekanizmasına değil, sahnesine verilen isimdir ve otomatik nizamlar sistemi olan bir vasattır. İlimin bir türlü ağız değiştirememesi, metodlarının bir neticesidir ve başka türlü de olamaz. Onlar Allah inancına sahip olsalar da, bu hâdiseleri bir otomatizma içinde mütalâa ettikleri için ve mes'ul ve ne de günahkârdırlar. Çünkü ilim, insanı, fazilet karşısında emin adımlarla bekliyen mukadderine doğru götürmektedir.

Demek oluyor ki, ilim ile din'in ayrı gayrı bir cephesi mevzuubahis olamaz. İlâhî isteğe nisbetle açıklamak gerekirse, karın doyurmayı esas mükellefiyet sayan insanın, maddî faydalar arayıcılığındaki irâdesinin,

güzel, iyi ve doğruya yönelmiş olması ile de mânevî bir muvazene kurmak zorunda olduğu âşikâr iken, sadece madde tuzaklarına fazla zebûn oluşu ile faziletini cılız düşürmesi sebebiyle ve vicdan vüzûhunu temin maksadiyle irşâd ve ikazlar mecmuası demek olan Din adı, bizzarure sonradan meydana çıkarılmasına sebebiyet verilmiş bir vâkıa'dır.

İnsan, gerçek karakterinin havası içinde, kendi muvazenesini temine muktedir ve mücehhez yaratıldığı halde, bir takım sosyal karışıklıklara sebebiyet vererek baltayı ayağına vurmasaydı, elbette üst plânlardan müdahale, bir zaruret hâlini almıyacaktı... Ne ki mânevî ikazlara lüzum hâsıl eder. O, insanın, halen hayvan plânında olmasa da, çocuksu çağından henüz uzaklaşmadığını izah eden bir açık belgedir... **Yani, bir zaman gelecektir ki insan,** madde ve mâna yapısı ile kendi kendinin sahibi olacak ve o vakit, kendi mâbedini kendinde taşıyacaktır. Böylece, eski cemiyetlerin topuna eşit ferdî şahsiyetler, yani kendine yeterlik sınırı, gerçekleşecek demektir.

Hesapsız çileler ve zamanlara mâl olmuş bulunan ve hâlâ da, korkunç ve çok kere dünyanın bütün yönlerinde, tiksindirici deneye kadar zelil hareketlerin vukuuna sebep olan insanın bütün çektikleri, kendi elinden ve kendi gafletinden doğmaktadır ama, ne zaman tükenecek ve ne de, Tanrı'nın verdikleri tükenecektir...

Bütün bu bekleyişler, insanın daha az düşüp kalkmalar ile, başını yukarıya kaldıracak bir fırsat kazanması içindir. O zaman, gerçek puta tapıcılıktan kurtularak, insan şeref ve şânının sınırları içine gireceksiniz.

Kimi, bu gün geçmiş karanlık çağların mirası olan din, ilim ve politika canbazlıklarıyla meşgul görülmektedir. Şu halde, epey aşılması lâzım gelen mesâfeleriniz var demektir. Bunları birer vâsıta ve doğmatik kara birer kuvvet hâline sokmaktan, yani, kendi mânevî zenginliklerinizi kazanma yoluna girerek vazgeçtikten sonra, insanlığınızın gerçek hüviyetine kavuşacaksınız. İşte o zaman Tanrı, sizin için vaadettiği bir cenne-

tin doğuşunu görerek, sizden çok huzur duyacaktır...

İlâhî irâdede adâlet, bu yönden insanların en iyiden en kötü kutbuna kadar sonsuz muhtâriyetini, peşin olarak kabullenmiştir. Geçirdiğiniz bu çağı hangi maksadla kullanırsanız, onun neticesine sâhip ve şahit olacak yine sizler değil misiniz?...

Demek oluyor ki insan, kendi dizginlerini başkasının irâdesinden ve idâresinden beklemekle suçlanmakta ve korkunçlukların en iğrencini irtikâp etmektedir.

Tanrı size hangi şeyi noksan vermiştir ki, ondan, kendi istihsalinizi bekleyeceğinizi ummaktasınız. Biliniz ki eğer sonsuzluk susmakta ise sizi dinlemekte olduğundan değil, size verecek bir cevaptan müstağni bulunduğundandır.

Eğer aradığınızı kendinizde bulamazsanız biliniz ki sizin yaratılışınız bir zulüm ve haksızlık eseridir; bunu iddia etmeniz için hiçbir sebep bulabilir misiniz? Şu hâlde ilminizi yükseltiniz, İlâhî visâl bununla kaabilebilir. Ve biliniz ki ilim, sizin melekeler bütünlüğünüzü ve âhenginizi sağlayacaktır... İki karpuzu bir kolda değil, her kolda bir karpuz taşımak suretiyle maksatlarınıza daha kolay ulaşabileceğinizi biliyorsunuz. Neden yalnız akıllı yahut neden yalnız çok duygulu veya niçin sırf hayâlperestsiniz? Bunlar mânevî cihâzınızın iki yönü muattal, bir yönü çalışır bozuk bir makina olduğunu izâh eder. Ve acınacak bir hâldir ki bu vaziyet, henüz ortadan kalkmamıştır. Âlim'in hissizliği, hassas adamın akılsızlığı ve bilgisizliği, hayâl avcısının mantıksızlığı, cemiyetinizin alacalıktan kurtulmamasını intâç eden çeşitli yönlerin tevcih ettiği suikastlarıdır...

Böylece inanın ki, mesele sizde başlar, sizde biter. Şu hâlde faziletsiz âlim, ilimsiz dindâr diye bir tip mevcut oldukça, dünyanız bocalamaktan kurtulamıyacaktır.. **Soru** - Cemiyet kurma hamlesi içindeyiz. Bu husustaki direktiflerinizi rica ediyoruz).

M.M. - Çoktandır bu ihtiya biz de hissediyoruz. İsrar yok ikaz var. Senelerce evvel bu

(Devamı 34. sayfada)

Rüyalar ve Yorumları

(Geçen sayıdan devam)

Hazırlayan: Ergün ARIKDAL

Rüyalarımızın izah edilmesi için tek bir sembolün anlaşılması kâfi gelmez. İşte bu yüzden ki «rüyaların anahtarları» diyebileceğimiz bazı belirli, ölçülü sembol nevi'lerine ihtiyaç hasıl olmaktadır. Bilhassa halk arasındaki pek çok semboller, bazı belirli hal ve vaziyetlerin tek belirtisidir. Siyah çorap giyen muhakkak sıkıntılı bir hale düşer; dişi kırılanın bir yakını ölecektir v.s...

Rüyaların meydana gelişinde; ş hisler, çevre tesiri, atmosfer olayları v.s. nin son derece muğlak tesirleri mevcuttur. Bunun için rüyalar çok karışık bir halde ortaya çıkarlar. Her teferruat, iştirak ettiği bütüne göre, farklı bir mânâ kazanır. Netice olarak, değişmez bir yorum ve biricik sembol verilemez.

Bu maksaddan hareket ederek, siz okuyucularımıza, türlü ana guruplar altında topladığımız sembollerin ortalama yorumlarını da vermeğe çalışacağız.

Rüyaların yorumlanmasında, pek çok işlerimizde olduğu gibi, tek hatırıma gelen bir soru vardır: «Benim rüyam neyi anlatmak istiyor acaba?»

Rüyaların hasıl oluşu, gerçekte, herkese müşterek olan, ve insanları birbirine bağlayabilen ilkel bir psişik faaliyettir; fakat tuhaf ve tabir olan şey herkesin kendi rüyası ile alâkadar olması

dır; diğer kimselerin rüyaları ilgisizlikle dinlenir, yalan yanlış bir tefsir yapılmaya çalışılır; sadece kendi rüyamız bu şeyden ayrı tutulur. Ziyadesiyle maddeci ve şüpheli bir insan sıkıntılı bir rüya gördüğü zaman nahoş hisler altında kalır, çünkü, bu anda, o psişik bir dünyanın gerçek yüzüyle karşılaşmıştır. Bu dünyayı anlamağa çalışır. Adı, günlük hayatta böyle şeyler yoktur. Ama rüyadaki dünya daima mevcuttur. Birçok kimse, kendi hayatında büyük bir değer kazanan tek bir rüya tecrübesi geçirmiştir, ama bu kimselerin bir haylisi hayatının sürekliliğini gayet kötü bilen kimselerden ibarettir. Rüyalarındaki kudretli faktörlerin, rehber ikazların cahilidirler.

Rüyaların kaydedilmesi de oldukça önemlidir. Böylece onların değişime uğramaları ya da unutulmaları engellenmiş olur. Böylece, dikkat et-

me alışkanlığı ile beraber rüya hafızası da gelişmiş olacaktır. Şuur sathının kontrolü ile rüyanın yeni yeni teferruatları tesbit edilebilir.

Hali hazırda rağbette olan yorumlama tekniklerinin başında psikanaliz yoluyla rüyaların yorumlanması gelir. Bu, daha ziyade tedavi edici bir müşahede kaidesi yahut nevidir. Bir malûmat almak ve ayrıca zihinlerde haklı veya haksız bir heyulâ tarzında yer işgal eden psikanalize rüya yorumlamalarını izah edebilmek için, sizlere, aşağıdaki maddeleri arz ediyoruz.

Ania Teillard'a göre, psikanalizde yorumlama :

«1 — Bir rüya asla yegâne bir rüya değildir; gayrişuurun kesiksik faaliyetinin bir kısmını teşkil eder. Bu, ancak, rüya gören kimsenin şuuruna kısmen nüfuz eden içsel olaylar zincirinin bir halkasıdır. Öyleyse, rüyaların yorumlanması, uyanıklık ha-

linde, bu zencirin diğer halkalarını temsileden, süjenin (psikanalize tâbi olan kimse- nin) fikir çağrışımlarına ihtiyaç gösterir.»

«2 — Rüya, umumiyetle, diğer rüyalara iştirak eder ve ancak, diğer rüyalara iştirak etmediği için anlaşılabilir.»

«3 — Rüyanın çalışışı şuurun tamamlayıcısı olduğu kadar, telâfi edicisidir de. Her yorum için, soru sorulur: bu rüya ne düşündürüyor, şuur elemanlarına fazladan ilâve ettiği nedir?»

«4 — Rüyaların tahlili aşağıdaki hususları icabettirir :

a) Rüyanın hikâyesi,

b) Çağrışımlar ve büyütme-ler,

c) Terkipçi yorumlama.»

«5 — Rüya, tek bir sembole izah edilemez, ayrıca umumî usulünü, yapısını, dramatik faaliyetini ve bütün ayrıntılarını, hesaba katmak lâzımdır.»

«6 — Kalıplaşmış, standart, yorumlama yoktur. Her rüya sembolü birçok manâlara sahiptir; yorumlanması, iştirak ettiği bütüne ve rüya görenin ilâve ettiği fikir çağrışımlarına göre tayin ve tesbit olunacaktır.»

«7 — Her rüya sübjektif olduğu kadar objektif seviyede de yorumlanmalıdır.»

«8 — Sembollerin klâsik belirtileri, rüyanın yorumlanabildiği manâ üzerindeki işaretlerini, delillerini verir. Bu, rüya görenin kendiliğinden bir tepkisidir ki yorumu kabul ve reddine bağlıdır.»

Rüyaların yorumlanmasında bizim kullanacağımız başlıca sembol gurupları şunlardır :

- 1 — Mekân sembolleri,
- 2 — Ev sembolleri,
- 3 — Vücut sembolleri,
- 4 — Toprak ve su sembolleri,
- 5 — Hava, ateş, ışık ve altın sembolleri,
- 6 — Şekil ve eşyaların görünüşü sembolleri,
- 7 — Nebat sembolleri,
- 8 — Hayvan sembolleri,
- 9 — Maden sembolleri,
- 10 — Renk sembolleri,

- 11 — Sayı sembolleri,
- 12 — Geometrik şekil sembolleri,
- 13 — Alfabe sembolleri.

Bu sırayı takibederek, her biri hakkında kısa izahat vermeğe çalışalım. Bütünüyle, her biri, başlı başına bir inceleme konusudur. Bu yüzden kısa izahlar yapmak zorundayız.

(Devamı 38. sayfada)

Shakespeare ve ruhi tezahür

Stratford-on-Avon'da tertiplenen son Shakespeare sergisinde bir akşam bir seans tertiplenmiş ve fantom görüldüğü rivayet edilmiş. Bu haberi veren B.B.C. radyosu bilâhare Spiritüalist Cemiyeti Başkanı Alfred Steatman'ın bu konu hakkında bildirisini de vermiştir. Bildiri şöyledir :

«Salihull'un medyomluk yaptığı bu seansta fantom görülmemiştir, yalnız pek çok sesler duyulmuş; bunlardan bazıları teşhis edilmiştir. Meselâ: Şarkıcı Grindwald, kadın yazar Marie Corelli ve aktör David Garrick gibi ki, bu sonuncusu ihtiyar Shakespeare'nin hâlâ aynı kudrette olduğunu söylemiştir.»

İngiltere ana kraliçesi, Shakespeare sergisini ziyareti esnasında yukarıdaki havadislere muttali olduğundan ilgilenmiş ve kendisine izahat verilmesini rica etmiştir.

Kraliçenin ruhi tezahürlerde görgü ve bilgisi çok eskiye dayanır. En küçük erkek kardeşi Dawis Bowes-Lyon küçüklüğünde kuvvetli bir klervoyandı. Earls of Strathmore'in tarihî Glamis Castle'inde sık sık fantomlar görürdü ve onlara - Gri renkli adamlar - ismini takmıştı.

Birinci Dünya harbi esnasında, harbiye nezareti, büyük ağabeyi Michael'in ölmüş olduğunu bildirdiği zaman, küçük Davis bunun doğru olmadığını beyanla mateme girmeyi reddetmişti. Dawis, Michael'in çam ağaçları ile çevrili bir binada başı sarılı bir halde çok hasta olarak yatmakta olduğunu - gördüğünü, - söylemiştir.

Onun bu - görüşündeki - isabet, aylar sonra Michail'in dönmesiyle isbat olmuştur.

Michail başından ağır yaralı olarak esir düşmüş ve Alman hapishane hastahanesine kaldırılmış ve, orada uzun müddet tedavi olmuştur.

İlim ve Din Hakkında

(Sayfa 31 den devam)

zarureti ima ettik. Dünya bir cambazhane değildir.

Mucizeler temaşa edilen bir sir olamaz. Robotlar dünyası da değildir. Biz söyledik fakat siz, imkânsız ve alâkasız durumlardan dolayı henüz gerçekleştiremediniz. Mâdem ki açların imdadına koşuyorsunuz, düşenleri çiğnemezsiniz. Büyük hizmetlerde bulunmuş olursunuz. Hasseten, islâmiyetin hâkim olabilmesi için softalık ve taassubun ortadan kalkması icabetmektedir. Spritültizma, akıl melekesini harekete getiren ilâhî bir murâdın yer yüzündeki zümrevî veya ferdî tecellisidir. Bu suretle, akıl gibi son bir beşerî müesseseyi temsil eden islâmiyetin ancak ilim ve tekniğin yardımı ile, zamanınızın hızdan başı dönen şaşkın topluluğuna (biraz dur ve düşün) demeğe mecbursunuz. Ruhlara sükûnet telkin edeceksiniz, Siz diyeceksiniz, kör değilsiniz ki, her şeyi bir değnek gibi

kullanmaya başladınız. Siz her vasıtayı kolay ve hassas kullanmaya mecbursunuz. Gözünden meded bekliyen insana Cemiyetinizin göstereceği sahneler olacaktır. Onları temin sadedinde Biz de yardımcı olacağız. Bu vasatı hazırlıyamadınız belki mâzur'sunuz...

Şu noktadan ikaz edeyim: Kendinizi kurtarmakla mes'uliyetten kurtulamazsınız. İçti-mai bir mahlûksunuz. Adalet aldıklarınızı saçmak demektir. Yalnız kendi sınırında kalmak, duraklamanın korkuncu'dur. Çeşmeleriniz akacaktır. Çöller vâhalarla bezenecektir. Yeter ki susayanlara verecek menbâ'larınız bulunabilsin...

— Cemiyetimizin ismi ne olsun?

M.M. - Size müteveccih bir mevzudur. Hüsniyetinizi kaybetmeyin. Kılçık olmayın. Sizin için faydalı olan başkası için zararlı olabilir.. Kimsenin size minnettar olmasını beklenir.

Gizliden Gizliye

Yazan: H. ÖZGÜR

Günlerden, saatlerden, dakikalardan durmadan dinlenmeden çok güzel bir yarını beklerim. İnsanların yüzünde, göklerde, çimenlerde, ağaçlarda, kuşlarda ararım bunu.

Tabiat insanla gizliden gizliye konuşur bazan. Her sabah kalktığım zaman penceremin önündeki bir yıldızla konuşurum. Söylediklerimi sadece o anlar. Yerlerden göklerden tanrıya buram buram sevgi yükselir; Tabiat eşsiz bir şarkı söyler.

Ben bu şarkıyı öğrenmek istiyorum. Dualarımdan göğe merdiven kurmak göklerdeki denizlere gitmek istiyorum. İsteklerim tarifsiz sınırsız belirsizdir. Bazan bunları düşündükçe nasıl da biçare, nasıl da kuvvetsizim.

Dünyadaki insanlara hiç uyamıyorum. Kendimi bir şey mi sanıyorum. Yo... Hayır...

Onlarla bir ilinti kuramıyorum. Hiçliğim ve yalnızlığım beni doldurmuş. Taşlaşmış mummylaşmış bir ölü gibiyim. Bir heykelin dünyayı seyrettiği gibi insanları, olayları seyrediyorum.

Çiçekli lambamın ardından bir yüz görüyorum; yorgun bitkin, mutluluğa susamış, boşlukta yoksun. Bir yüz görüyorum iyiliği içinde sarhoş parlak iki göz; içinden insana ışık tutuyor sanki. Bir başkasını inceliyorum; Yer altında akan nehirler gibi gür, sessiz, içinden derinden ağlıyor. İnsanlar var kaygusuz habersiz, insanlar çaresiz, kuvvetsiz.

Sanki bütün bunların mes'ulü benmişim gibi nasıl da üzülüyorum. Onlara bir şeyler vermek istiyorum. Bilemiyorum. Karanlık içime bir çığ gibi çöküyor. Ağlıyorum... Ağlıyorum...

İnsanlar yüzüme alık alık bakıyorlar. Bazıları müstehzi gülümsüyor.

Vazife bilgisi

(Sayfa 5 den devam)

barüz eder. Ve ana kedide de hiç bir vakit böyle bizim düşündüğümüz mânâda bir vazife bilgisi mevcut değildir. İşte burada ruh, herhangi bir hissin tesiri altında (sevgi) kalarak kâinattaki yüksek vazife şümülü bilgisi plânının icabatını otomatik olarak yerine getirmektedir.

Fakat vazife bilgisinin tam mânâsiyle idraki ve o yolda şuurlu bir faaliyete geçişi dünyada beşerî hayat plânı dahilinde hemen hemen mümkün olmayacak bir ideal halini alır. Binaenaleyh yalnız bir kedi değil, az çok bir anlayış sahibi olan varlık, illiyet prensibi hakkındaki ilk idrakin sınırlarına varış bakımından o kediye nazaran çok ileride bulunmasına rağmen o da büyük vazife ve vazife şümülü bilgisi tatbikatında bu otomatizmadan tamamiyle kurtulmuş değildir. Binaenaleyh insanlar arasından ulu orta alacağımız bir insan varlığının faaliyetleri arasında böyle tam bir vazife bilgisi idraki içinde yapılmış herhangi bir hareketi misal olarak gösterebilmek mümkün olmayacaktır. Zira bugünkü dünya şartları içinde yaşayan insanlığın tekâmül seviyesi henüz bu idrakin kendisinde doğabilmiş olması derecesine varamamıştır. Binaenaleyh her fiil ve hareketiyle muhakkak surette büyük vazife bilgisi ve vazife şümülü bilgisi plânı dahilinde faaliyet göstermekten âzade olmayan insan oğulları

da bu vazifelerini, zâhirde aşikâr olan muhtelif beşerî duyguların ve «hayatî zaruretlerin» bazan cebri ve bazan ihtiyarî görünen itiş ve zorlayışlarının tesirleri altında yaparlar ve beşerî hüviyetleri içinde iken de bu yapmakta oldukları işlerin büyük illiyet prensibi dahilindeki icabatını bilemezler ve ekseriya akıllarına bile getirmek kudretini gösteremezler.

Bununla beraber gene insanlar arasından pek nadir nümuneler alarak büyük vazife ve vazife şümülü bilgisi sınırlarının seziş idrakine varmış olmanın bazı fiil ve hareketlerini bu mevzudaki üçüncü görünüşe yani bir vazife bilgisi seziş halindeki görünüşe misal diye verebiliriz. Dünyaya bazı varlıklar gelip gitmiştir ki bunlar insanlığın tekâmül yolunda kalkınarak sür'atli hamleler alabilmesi için bütün hayatlarını tamamiyle bu işe vakfetmişler, bu gaye ve maksat uğrunda yaşamışlar ve yapmış oldukları işlerin hiç birisinden ne maddî, ne mânevî hiç bir karşılık beklemeği hatırlarına bile getirmemişler ve yaptıkları veya yapmak istedikleri işleri yaparken hızlarını ne beşerî herhangi bir teşvikedici duygudan almışlar, ne de beşerî herhangi bir endişenin zebunu olarak yavaşlatmışlardır. Bunlar belki büyük bir idrak berraklığına beşerî hüviyetleri dolayısıyla varmış olmamakla beraber, bu işlerini, bu fiil ve hareketlerini yalnız bir vazife diye kabul

etmişler ve bu vazife uğrunda bütün his ve şahsî endişelerini tereddüt etmeden çiğneyip geçmişlerdir.

İşte bunlar dünyada mümkün olabilen bir vazife bilgisi ve vazife şümülü bilgisi plânının seziş idrakine varabilecek kadar yükselmiş vazifedar varlıklardır.

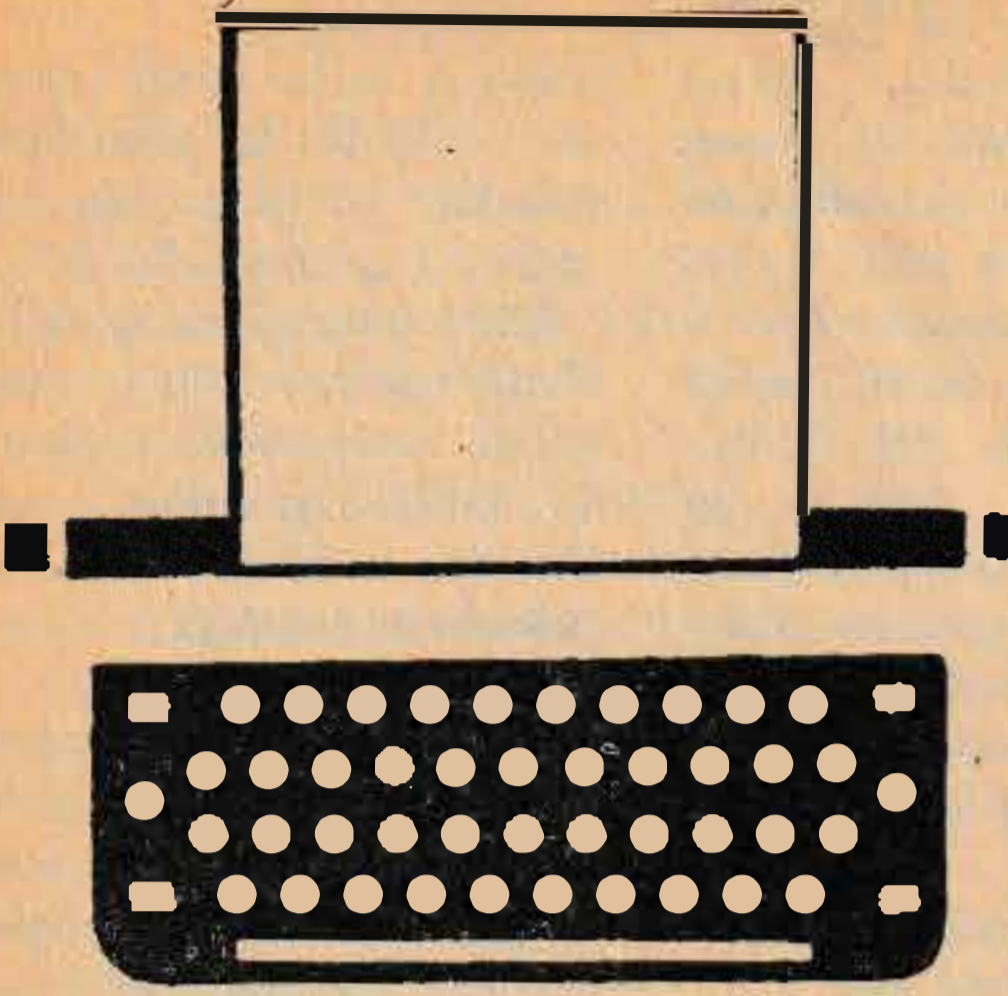
Bunlar arasında görünen, görünmeyen büyük kültür inkilâpçıları, ruhların yükselişinde rol oynayan büyük önderler, insanların tekâmüllerini hızlandırmak için ömürlerini tüketmiş olan nadir varlıklar, hakikî peygamberler ve hakikî ve candan yol göstericiler vardır.

Başlangıç olarak vazife bahsinde konuşacağımız mevzu şimdilik bu kadardır. Bundan sonra yukarıda arzettiğimiz gibi, tekâmülün esas nüvesini teşkil eden bu bahse ait çeşitli zaviyeden görüşlerimizi kıymetli dostlarımız ve okuyucularımızla vaki olacak her türlü mübahaseimizin bünyesine en mühim ve ileri bir mevzuu olarak ithal edeceğiz.

RUH ve MADDE'
nin 5. Cildi çıkmıştır.
Arzu eden okurlarımıza
ödemeli olarak
gönderebiliriz.

Ayrıca cilt kapağı
isteyen okuyucularımıza
da 5.— T.L.
ödemeli olarak göndermekteyiz.

RUH ve MADDE

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Yurda Dalbudak — VİRANŞEHİR

Hemen hemen herkesin ihtiyaç duya- geldiği sorularınıza sırayla cevap veriyoruz :

1 — Ölüm esnasında, insan, az çok ıstırap duyabilir. Bunun şiddeti ve tarzı hakkında bedenliler hiç birşey bilemeyiz. Alınan tebligata göre asıl ıstırap, bedenden ayrılışın verdiği boşluk, alışkanlık ve bilhas sa hasselerimizin ortadan kalkışıdır. Maddi ıstırap hemen yok denecek kadar azdır. ıstıraplı hastalık hallerinin tevlihdettiği elem, ölümü müteakip ve özellikle ölüme hazırlık anlarında tamamen ortadan kalkmaktadır. Hepinizin bildiği bir söz vardır: «Ölüm iyiliği geldi» derler...

2 — Spatyomda bizi bekleyen iki esaslı mesele vardır: yeni muhitin türlü tesirleri ve bunun karşısında otomatik imajinasyonun hasıl ettiği çeşitli sahneler.

Tesirler ve imajinatif sahneler müştereken çalışarak varlığımızın bedenli haldeki muhasebesini yapabilmemiz için, bizi ıstıraplı ya da mantık dışı bir eziklik içinde bırakırlar. Fiillerimizin niyetlerimizle olan alâkası çok büyük bir değeri haizdir.

3 — Tebliğler, onları alanların ihtiyaç ve görecekleri fonksiyon yahut vazifelerine göre tertip ve tanzim edilerek gönderilir. Tebliğler herşeyden önce cehit içinde olan kimselerin liyakat seviyelerine göre açıklık ve

değer alır. Herkes tebliğ alabilir; ama bu muhakkak medyomlaşmak tarzında olmayabilir. Müşahade, sezgi, tecrübe, sıkıntılı ya da çaresizlik anlarında okunan veya dinlenen bir çift nasihat, atasözü de birer tebliğdir: hem de oldukça verimli ve mebzul olan...

Bu yüzden tabiatı kendisi ibretlerle, bilgilerle dolayısıyla tebliğlerle doludur.

Selâm ve Sevgiler

Sayın Nalân S. Cebelli — TARSUS

«Öyle geliyor ki, biz insanlar için yeni yeni olay ve anlayışların belirmesi yakındır. İnsanlık kendi kendini tasfiye etmek için hummalı şekilde çalışıyor. Denemedik hiç bir şey bırakmamak istiyoruz sanki. Soruyorum: Nereye gidiyoruz, ne olabileceğiz?»

Cidden cevaplandırılması zor bir sual bu. Cevap olsun diye cevap vermek hiç birimize birşey kazandırmayacak. Fakat Cemiyet olarak bildiğimiz kadar sizi tatmin etmeği de bir vazife biliyoruz :

Kendi kendimizi tasfiye etmeğe, birbirine karşı fikirlerle «benlik» ve «realite» surlarımızı yıpratarak yıkmağa çalışıyoruz. Bu müşahadelere dayanan bir gerçek. Adeta her nev'î ve seviyede bir incelmeye doğru gitmekteyiz.

Bu, yeni hasada hazırlanan reñçberin tarlasını taştan, ayırıktan temizlemesine benziyor. Tarla ne kadar bakımlı olursa atılan

tohum ona göre gürbüz ve bereketli ürün verecektir. Bize de öyle geliyor ki, dünyamız bir realite değişiminin arifesindedir ve bunun şaşkın bilgisizliği içinde sağa sola valpalamaktadır. Doğum sancılarının türlü his, ıstırap ve umutlu anlarının verdiği karışık ruh halleri içindedir insanlığımız.

Ne olabileceğiz? Bilinemez! Ama, her halde, türlü inanç ve doğru bildiğimiz şeylerin, ne olup ne olmadıkları hakkında bir bilgimiz olacaktır. Hayatı ve olayları başka bir açıdan görebileceğiz belki; belki de hiç ummadığımız yeni bilgilerle karşılaşırız. Şimdi-den birşey söylemek yanıltıcı olabilir. Tanrı sonsuz rahmet sahibidir ve tekâmülün imkânları çoktur. Sabretmeli...

Selâm ve Sevgiler

Sayın Kemâl Avşinoğlu — ESKİŞEHİR

«Vicdanımın sesini dinlesem ziyan edeceğim, kendimi dinlesem kârda olacağım. Bunu birkaç kere dnedim. Ne zaman içimin sesiyle harekete geçsem, zarara uğramakla beraber, tarif edemediğim bir huzur duydum. Maddî kazançlar insana bu huzuru bir müddet sonra vermez oluyor...»

Diyor, ve bu hususta aydınlatılmanızı rica ediyorsunuz.

Çok değerli bir müşahade yapmışsınız. Neticesine de parmağınızı basmışsınız. Çok şeyler söylemek gerekir ; fakat imkânlar az. Şunu söylemek kabildir: İnsanın maddiyatla bir arada oluşu ona sahib olmak için değil, ona hâkim olmak içindir. Yani sahib olayım derken onu kendinden bir parça gibi görmek yerine, üstün tekâmül yollarında bir basamak ve vasıta olarak hüküm altına almak...

Bu hâkimiyetin ilk tatbikatı maddiyatın cazibesini yenmek ve ruhun ağırlığını hafifletmekle olur. Madde bir vasıta; yerini buldurmak lâzımdır. Her yerini bulan hareket ruhun bir zaferidir ve bu ona içten kopup gelen, tarifsiz bir haz ve derin bir sevinç verir. Vicdan sesi bizi bu hareketlere, diğer kâncâ dediğimiz hareketlere, teşvik eder. Zira o bizim bilmediğimiz bir bilgiyle çalışır. Bizim inenfaatimizi muhakemesiz tarzda karşılar. Üstündür ve bilgedir. Menfaatçi olan pratik akıl ise, belirli kalıpların

içinde çalışır ve kaba bir çıkarıcıdır. İnsana verdiği huzur ölçülüdür: maddî menfaatin yokluğu ile ortadan kalkar. Huzur ve sevinci geçicidir.

Selâm ve Sevgiler

Sayın Selim Mardin — AĞRI

Spiritüalizma ile ilgili, yeryüzünde binlerce Cemiyet mevcuttur. İdare yeri İngilterede bulunan bir «Evrensel Spiritüalist Federasyonu» da mevcuttur. Bugün, spirit faaliyetlerin en kesif olduğu ülkeler: Güney Amerika, A. B. Devletleri, İngiltere, Fransa, İtalya ve Japonya'dır. Memleketimizde de gün geçtikçe resmî ve hususî toplulukların sayısı artmaktadır. Türlü tezahürat ve bilgilere vasıta olan bu topluluklar muhakkak ki etraflarına müessir olmaktadır. Gösteriler, konferanslar, ve mecmualar yayınlayarak spirit bilgi ve hakikatleri insanlığa arz etmek gayreti içindedirler.

Cemiyetimizin bir çok yabancı teşekküllerle devamlı irtibatı mevcuttur. Yazı ve mecmua teatisinde bulunmaktayız Biz daha ziyade, spiritizmanın «bilgi» yönüyle meşgülsüz. Avrupa ve Amerikalı dostlarımız ise spiritizmanın fizikî olaylarıyla ilgilidirler. Şüphesiz herkes, muhtelif yönlerden olmak üzere, aynı hakikat uğrunda cohit ile çalışmaktadır.

Selâm ve Sevgiler

Bilgi

(Sayfa 13 den devam)

Ruhlar benliklerinin üzerine çöken madde sislerini dağıtıp tekâmül seviyesine uygun bir kâinat parçasını net olarak seyredebilirler. Bu madde içinden istenildiği zaman sıyrılabilmek kabiliyeti, tekâmül seviyesi ile mebsuten mütenasiptir. İnsanın dünyadan ayrılırken beraberinde götüreceği bir şey vardır: BİLGİ. Bu bilgi basit bir hayat bilgisi değildir. Bu bilgi, tekâmül yolunda yeni bir âlemin idrâk edileceğini müjdeleyen bilgidir. Bu bilgide katliyyet, vuzuh vardır. Hayattaki tereddütler artık zail olmuştur. Tekâmülün her basamağında ölüm denilen bir intikal köprüsü inkârı imkânsız bir hakikattir.

Rüyalar ve Şuuraltı

(Sayfa 11. den devam)

hibi Tanrı Nippur için acele olarak akik taşından mamul bir çift küpe yapılması için emir aldı. Rahipler çok müşkül bir durumda kalmışlardı, işlenmemiş akik taşı hiç yoktu ellerinde. Emre uymak için sözügeçen adak silindirini üçe bölüp böylece üç küpe yapmağa karar verdiler. İşte sana bu kadar zihin yorgunluğuna mal olan parçalar bunlardır. Onları bir araya getirince dediklerimin doğru olduğunu göreceksin. Üçüncü küpeyi ise hiçbir zaman bulamayacaksın."

Bu anda Prof. Hilprecht uyandı ve alelacele çalışma odasına gitti. Aradan çok geçmeden karısı profesörün şöyle bağırdığını duydu. "Evet, doğruymuş. Sahiden de öyle."

Ertesi yılın kışı da Prof. Hilprecht Kraliyet Müzesi'ne konmuş olan Nippur mabedine ait bazı eşyaları incelemek için Kahire'ye git

ti. Arkeoloji sahasındaki çalışma ve tecrübelerine ve ölü diller üzerine geniş bilgisine dayanan tenkitçi bir araştırmadan sonra prof. Hilprecht bu eşyaların, rüyasının bütün ayrıntılarıyla birlikte doğruluğu hakkında tam bir delil teşkil ettikleri sonucuna vardı.

Dr. Elwood Worcester Amerikanın en büyük dini psikiyatristlerindendi. Boston'daki kliniğinde yirmibeş bin hasta tedavi görmüştü. Hem mesleğiyle insanlara yardım etmek hem de büyük bir kilisenin işini görmek onu fazlasıyla yoruyor ve bütün zamanını da alıyordu. Bu yüzden bir cuma akşamı yatağa girdiğinde o pazar günü vereceği vaazı henüz hazırlamamış olduğunu farkettiğinde içi birden cız etti. O kadar yorgundu ki ertesi gün bile el atabileceğini sanmıyordu. O gece rüyasında eskiden yardımcı papaz olan Dr.

Walter Lowrie'nin gelip kendini vaazı hazırlamamış olduğu için azarladığını gördü. Sonra Dr. Lowrie Dr. Worcester'e bir vaaz dikte etti, o da yazdı. Dr. Worcester ertesi sabah uyandığında rüyasında gördüğü o güzel vaazı hatırlıyamadığı için çok üzgündü. Yataktan kalkınca kurşunkalemle yazılmış bazı kâğıtların yanbaşında bir yerde durduğunu hayretle gördü. Yazı kendi yazısıydı. Baktı, bu rüyasında kendini dikte alıyor gördüğü vaazın ta kendisiydi. Olsa olsa uyurken yazmış olmalıydı bunları.

O pazarki vaazı berzamankinden daha çok beğenildi. Bu vaazı Dr. Worcester 'Din ve Hayat' adlı kitabında dahil etti. Vaazı Dr. Lowrie'ye gösterdiğinde Dr. Lowrie vaazdeki düşünce çizgisini ömründe izlememiş olduğunu söyledi. Lowrie'nin o geceki varlığı hakikat değil idiyse bile vaaz bir hakikattı.

Rüyalar ve Yorumları

(Sayfa 33. den devam)

MEKÂN SEMBOLLERİ :

Mekân sembollerinden ilk akla gelen ve çokça kullanılan SAĞ ve SOL cihetleridir. Bu iki cihetin pek eski bir geçmişi vardır. Sağ : aktif ; sol : pasif olarak kabul edilir. Bir başka tarzda sol dişiligi, sağ ise erkekliğin timsalidir.

Rüyalardaki sol cihet pasifliği, kendine dönüşü, derin düşünceyi ifade eder.

Bir bakıma sol ile ilgili olan şeyler gayrişuurla ve geçmişle alâkalı olmaktadır.

Sağ cihet aktiftir. Gayeye müteveccih bir hareket prensibini ifade eder: Yenmek isteği, savaşmak, hâkim ve hükümran olmak. «Sağa teveccüh etmek» dışa doğru, «ben» den öteye nazar atfetmektir. Şuur ve gelecekle ilgilidir.

Sağ ve sol ile beraber «a-

sağı ve yukarı» cihetleri de önemlidir. Yukarı cihet semavî, ilâhî ve yüce olan şeyleri gösterir; tefrik, başarı, nur ve inancı temsil eder. Yukarı istikamet ahlâkî sosyal ve hayati olmaktan ziyade ruhanî olanı bildirir.

Aşağıya gelince, aksine, aynı noktâ nazardan uçurum ifade eder. Aşağı fikri karanlık, felâket, inhitad, düşüş, bedbinlik, yorgunluk ve asabî çökmeyi temsil eder.

Dördüncü buud

(Sayfa 7 den devam)

içinde bulunduğu dört buûtlü kâinatı âdetâ ikiye ayırmış bulunduğu neticesini çıkarabiliriz. Bunlardan birisi iç, diğeri de dış kısmı temsil etmektedir. Şimdi eğer bir kimse (Bittabi bu kimsenin dört buûtlü mekânın insanı olması lâzımdır.) dört buûtlü mekândan, iç bölgeden dışa veya dış bölgeden içe geçecek olursa bu takdirde onun üç buûtlü bir ara kesitinin müşahedesi bizler için ancak mümkün olabilir.

Hakikî ilim adamlarına isnat edilen yanlış ve haksız bir iddia vardır: «Onlar sadece gördüklerine inanırlar.» denilmektedir. Bu iddia herşeyden evvel ilim felsefesi noktaî nazarından hatalıdır. Hakiki bir ilim adamı, hiç bir zaman gördüklerinin veya ölçü aletlerinin müşahede sınırları dışında, «bir şey yoktur.» iddiasında bulunmamaktadır.

İlim adamı, sadece dış âlemi müşahede ve etüd etmektedir. Dış âlem ile insanın temasını sağlayan vasıtalar ise mahduttur. Biz bunlara duyu organları demekmeyiz. Bize yardımcı olan ölçü ve gözlem aletleri sadece mahdut ve sınırlı sahalara bağlı duyularımızın bu sahasını biraz daha genişletmek vazifesi görmektedirler. Teleskop ve mikroskop görme sınırlarımızı genişletmektedir. Neticede dış âlemin etüdü ve müşahedesini (akıl ve sez-

gi kanallarının düşünce ve sentez faaliyeti burada mevzu dışı kalmaktadır.) Sadece duyu organlarına dayanmaktadır. Dolayısıyla böyle bir âlemin mevcut olduğunu da gene aynı vasıtalarla öğrenmekteyiz.

Şu halde, ilim adamlarının aralarında şöyle bir sözleşmeye varmış olmaları pek tabii karşılanmalıdır. Diyorlar ki: «bizim etüd sahamız duyu organlarıyla sınırlanan kâinat hâdiseleridir. Bunların dışı bizi ilgilendirmez. Yani bizler üç buûtlü maddesel kâinatı etüd etmek üzere sözleşmiş bulunuyoruz.» Fakat bu böyledir demek, bunun dışında hiç bir şey yoktur demek değildir. Böyle bir iddia gayri ilmi olur.

Görüldüğü üzere bu günkü akademik ilmin çalışma kapasitesi bu kadardır.

Duyu organlarına çarpmadığından dolayı varlığından haber alamadığımız gayri maddî nesnelere (tesirlerin) mevcut olmadıklarını ve olamayacaklarını iddia etmek yerine: «etüd sahamız dışında olduğundan bunlar hakkında söz söyleyemeyiz ve hiç bir zaman yoktur da diyemeyiz.» demek her halde ilim adamına yakışan bir hareket olur. Zira reddetmekte bütün ihtimallerin hesaba katılmış olmasına şeklide aşırı bir iddiakârlık münemiştir ki bunu hiçbir zaman ispat edemeyiz.

S O N

KURUKAHVECİ

EN NEFİS KAHVE

(RUH: 406)